

LAUREA
AMMATTIKORKEAKOULU
Yhdessä enemmän

Opinnon osan suunnittelu Keski-Uudenmaan koulutuskuntayhtymä Keudalle

Asiakkaan tyylipalvelut

Torkkeli, Susanne

Laurea-ammattikorkeakoulu
Tikkurila

Opinnon osan suunnittelu Keski-Uudenmaan
koulutuskuntayhtymä Keudalle
Asiakkaan tyylipalvelut

Susanne Torkkeli
Kauneushoitoala
Opinnäytetyö
Elokuu, 2015

Susanne Torkkeli

**Opinnon osan suunnittelu Keski-Uudenmaan koulutuskuntayhtymä Keudalle
Asiakkaan tyylipalvelut**

Vuosi	2015	Sivumäärä	69
-------	------	-----------	----

Tämän toiminnallisen opinnäytetyön tarkoituksena oli suunnitella Keski-Uudenmaan koulutuskuntayhtymä Keudan aikuisopistolle Asiakkaan tyylipalvelut -opinnon osa, joka kuuluu hiusalan perustutkintoon. Asiakkaan tyylipalvelut on aiemmin toteutettu lähiopetuksena, mutta uudistuksen myötä se toteutetaan verkkokurssin muodossa. Tavoitteena oli luoda selkeärakenteinen, opiskelijaa aktivoiva verkkokurssi hiusalaa opiskeleville aikuisille. Opinnäytetyö toteutettiin Keudan aikuisopiston tarpeesta uudistaa Asiakkaan tyylipalvelut -kurssi.

Työn teoriaosuudessa käsitellään hiusalan perustutkintoa opetussuunnitelman pohjalta, ammatillista aikuisopetusta, oppimisen arviointia, oppimistyyliä ja aikuisopetuksessa sovellettavia oppimisteorioita. Koska opinnon osa on verkkokurssi, teoriaosuudessa käsitellään verkkokurssin suunnittelua ja ohjaamista. Asiakkaan tyylipalvelut -opinnon osaa avataan aihealue kerrallaan. Tyylipalvelut käsittävät väri- ja muoto-oppia, pukeutumista, muotia sekä pukeutumisetiketin ja tyylin tulkintaa. Asiakkaan tyylipalvelut -kurssin tavoitteena on, että opiskelija osaa suunnitella ja toteuttaa asiakkaan tyyliä tukevia palvelukokonaisuuksia, jotka sisältävät hiukset, ehostuksen sekä pukeutumisen eri tilaisuuksiin huomioiden väri- ja muoto-opin, vallitsevan muodin, etiketin sekä asiakkaan tyylin erityispiirteet. Opiskelijan on myös osattava neuvoa asiakasta ulkoiseen olemukseen liittyvissä asioissa. Toiminnallinen osuus koostuu seitsemään osaan jaetusta verkkokurssimateriaalista oppimistehtävineen ja arviointineen.

Asiasanat: hiusala, opetussuunnitelma, verkkokurssi, muoto-oppi, tyyli

Susanne Torkkeli

Planning the part of the study for Keuda Vocational College Adult Education Institute

Year	2015	Pages	69
------	------	-------	----

The purpose of this functional thesis was to design styling services studies for Keuda Vocational College Adult Education Institute. These studies are part of vocational upper secondary education and training in hairdressing. Styling services have been previously studied through in-class activities, but are now studied online. The aim was to create a clear-structured and student activating online course for the adult hairdressing students. The thesis was assigned by Keuda, and responds to the need to modernise their styling services studies.

In the theoretical part, the focus was on the curriculum of the vocational upper secondary education and training in hairdressing, vocational adult education, assessing, learning styles and learning theories which are applicable to adult education. Because the studies constitute as an online course, the theoretical part of the course deals with online course planning and student counseling. Styling services studies are divided up into different themes. Styling services include color theory and morphology, clothing, fashion, dressing etiquette and style interpretation. The aim of the course is enable students to design and implement styling services that include hair, make-up and dressing for different occasions, paying attention to color theory, morphology, the prevailing fashion, the etiquette, as well as the special features of the customer's style. The student must also be able to advise the customer of the appearance related matters. The functional part of the thesis consists of seven parts of the online course material and learning assignments with their assessments.

Keywords: hairdressing, curriculum, online course, morphology, style

Sisällys

1	Johdanto.....	6
2	Yhteistyökumppanin esittely: Keski-Uudenmaan koulutuskuntayhtymä Keuda	6
3	Hiusalan perustutkinto	7
3.1	Asiakkaan tyylipalvelut tutkinnonosa	7
3.2	Opiskelijan osaamisen ja oppimisen arviointi.....	8
4	Ammatillinen aikuisopetus.....	9
5	Oppiminen.....	10
5.1	Kognitiivinen oppimisteoria.....	11
5.2	Konstruktivistinen oppimisteoria.....	11
5.3	Humanistinen oppimisteoria	11
5.4	Oppimistyyli	12
6	Verkkokurssi.....	12
6.1	Verkkokurssin suunnitteluvaihe	13
6.2	Verkko-ohjaus.....	15
6.3	Sosiaalinen media verkko-opetuksessa.....	16
7	Tyylipalvelut	17
7.1	Kasvojen muoto-oppi	17
7.2	Vartalon muoto-oppi.....	19
7.3	Värit	20
7.3.1	Värianalyysi.....	20
7.4	Muoti	22
7.4.1	Hiukset	23
7.4.2	Meikki.....	23
7.4.3	Tyyli	24
7.4.4	Tyylianalyysi.....	25
7.4.5	Etiketti	25
8	Opinnon osan suunnittelu	26
	Ammattitaitovaatimusten täyttyminen kurssilla	29
9	Pohdinta	31
	Lähteet	33
	Kuviot.....	35
	Taulukot	36
	Liitteet	37

1 Johdanto

Tämän toiminnallisen opinnäytetyön tarkoitus on uudistaa Keski-Uudenmaan koulutuskuntayhtymä Keudan ammatillisen aikuisopetuksen opinnon osa, asiakkaan tyylipalvelut. Asiakkaan tyylipalvelut vastaavat 50 opiskelijan työpäivää (otp), sisältäen 10 otp näyttötutkinnon. Kurssi opiskellaan verkkokurssin muodossa. Asiakkaan tyylipalvelut on valinnainen opinnon osa, mutta Keudassa kaikki hiusalan opiskelijat opiskelevat sen. Opinnäytetyön aiheeseen päädyttiin Keudan tarpeesta uudistaa asiakkaan tyylipalvelut kurssi.

Teoriaosuudessa käydään läpi hiusalan perustutkintoa, ammatillista aikuisopetusta ja asiakkaan tyylipalveluita arviointineen, lyhyesti erilaisia oppimisteorioita ja oppimistyyliä. Koska tyylipalvelut opiskellaan verkko-opintoina, verkkokurssin suunnittelu ja verkko-ohjaus on saanut osansa teoriataustasta. Lisäksi teoriaosuudessa käsitellään tyylipalvelut kurssilla opiskeltavia asioita, kuten väri- ja muoto-oppia, muotia, etikettiä ja tyylin analysointia.

Tavoitteena on luoda selkeärakenteinen, loogisesti etenevä verkkokurssi, joka valmistaa opiskelijaa näyttötyöhön. Verkkokurssin tehtävät ovat työläitä ja ohjaavat opiskelijaa paljon itsenäiseen tiedonhakuun ja työskentelyyn. Verkkokurssin tehtävät palautetaan blogiin, josta muodostuu sähköinen portfolio tai tietopaketti, johon opiskelija voi myöhemmin opinnoissaan ja työelämässä tarvittaessa palata.

2 Yhteistyökumppanin esittely: Keski-Uudenmaan koulutuskuntayhtymä Keuda

Keuda on kuntayhtymä, jonka omistaa Järvenpään ja Keravan kaupungit sekä Mäntsälän, Nurmijärven, Pornaisten, Sipoon ja Tuusulan kunnat. Keudan koulutusyksiköitä on 12, mukaan luettuna oppisopimuskeskus. Keudan toimipisteet ovat Järvenpäässä, Keravalla, Mäntsälässä, Nurmijärvellä, Sipoossa, Tuusulassa ja Helsingissä. Opiskelijoita on vuosittain noin 7000 ja henkilökuntaa 650. Keuda tarjoaa monipuolisia koulutus- ja kehittämispalveluita kaikilla ammatillisen koulutuksen koulutusaloilla, joilta valmistutaan muun muassa seuraaviin ammatteihin: Kokki, kosmetologi, tarjoilija, nuoriso- ja vapaa-ajanohjaaja, kuva-artsaani, media-assistentti, eläintenhoitaja, datanomi, puutarhuri, lähihoitaja, parturi-kampaaja, leipuri-kondiittori, laborantti, maarakentaja ja merkonomi.

Keudan hyvinvointiyksikkö, johon kauneudenhoitoalan osasto kuuluu, toimii Tuusulassa. Se on erikoistunut sosiaali-, terveys, ja liikunta-alan sekä humanistisen ja kasvatustieteiden ammatilliseen koulutukseen. Hyvinvointiyksikössä opiskelee parturi-kampaajien lisäksi, kosmetologit, lähihoitajat sekä nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajat. Koulutuspaikkoja

hyvinvointialoilla on 420 ja lisäksi täydennys- ja lisäkoulutuksessa opiskelee yli 200 opiskelijaa. (Keuda 2015.)

3 Hiusalan perustutkinto

Opetushallituksen määräys ammatillisen perustutkinnon perusteista tulee voimaan 1.8.2015 ja on voimassa toistaiseksi. Määräystä on noudatettava 1.8.2015 jälkeen alkavassa peruskoulutuksessa ja näyttötutkinnoissa. Opetussuunnitelma-perusteisessa koulutuksessa koulutuksen järjestäjän tulee laatia ja hyväksyä opetussuunnitelmaa noudattaen, mitä näissä tutkinnon perusteissa on määrätty. Koulutuksen järjestäjä ja tutkintotoimikunta eivät voi jättää noudattamatta tätä määräystä tai poiketa siitä. (Opetushallitus 2015.)

Ammatillinen perustutkinto on mahdollista suorittaa ammatillisena peruskoulutuksena tai näyttötutkintona. Tutkinto muodostuu ammatillisista tutkinnon osista sekä ammatillisessa peruskoulutuksessa myös ammattitaitoa täydentävistä tutkinnon osista, yhteisistä opinnoista ja vapaasti valittavista tutkinnon osista. (Opetushallitus 2015: 1.)

Tutkinnon yleisenä tavoitteena on tuottaa laajat ammatilliset perusvalmiudet alan eri tehtäviin. Parturi-kampaaja hallitsee hiusten ja hiuspohjan hoitamisen, hiusten leikkaamisen, värjäämisen, kampaukset, parta- ja permanenttikäsittelyt, ehostuksen sekä tuntee hiusalan yrittäjyyden ja yritystoiminnan. Lisäksi parturi-kampaajalla on myös muuta työssään tarpeellista osaamista, kuten asiakkaan tyylipalvelut. Parturi-kampaajalla on kädentaitojen lisäksi tietoa kosmeettisista aineista ja tuotteista. Hän omaa monipuolisen työmenetelmien hallinnan ja alalla käytettävien laitteiden tuntemuksen. Parturi-kampaaja on asiakaspalvelun ammattilainen, joka palvelee asiakkaita erilaisissa vuorovaikutustilanteissa asiantuntevasti, asiakkaiden tarpeiden ja odotusten mukaisesti. (Opetushallitus 2015: 1.)

Asiakaspalvelijana ja työyhteisön jäsenenä hän noudattaa hyviä käyttäytymis- ja toimintatapoja, noudattaa ammattietiikkaa, kuten asiakkaita koskevaa vaitiolovelvollisuutta sekä tietosuoja- ja kuluttajansuojasäädöksiä. Parturi-kampaaja toimii työssään ympäristöystävällisesti ja kestävästä kehitystä edistäen. Hiusalan perustutkinnon suorittanut parturi-kampaaja arvostaa omaa työtään, ammattialaansa ja hänellä on realistinen käsitys omasta osaamisestaan. Hän kehittää ammattitaitoaan elinikäisen oppimisen periaatteiden mukaisesti. (Opetushallitus 2009: 8-9.)

3.1 Asiakkaan tyylipalvelut tutkinnonosa

Asiakkaan tyylipalvelut on opetussuunnitelman valinnainen tutkinnonosa, joka vastaa 50 opiskelijan työpäivää, joista 10 koostuu näyttötutkinnosta. Opetushallituksen

opetussuunnitelmassa ammattitaitovaatimuksissa määritellään, että opiskelija tai tutkinnon suorittaja osaa suunnitella erilaisia asiakkaan tyyliä mukailevia palvelukokonaisuuksia erilaisiin tilaisuuksiin, sisältäen hiukset, ehostuksen ja pukeutumisen. Opiskelija osaa ottaa huomioon muodin ja tyylin erityispiirteitä sekä hyödyntää etikettisääntöjä tyylipalveluissa. Opiskelija tai tutkinnon suorittaja osaa ottaa huomioon asiakkaan ihon värin, kasvojen ja vartalon mittasuhteet sekä persoonalliset ja kulttuurilliset ominaisuudet. Nämä asiakkaan ominaisuudet huomioon ottaen hän kykenee toteuttamaan suunnitelman mukaisen tyyliä tukevan palvelukokonaisuuden. Opiskelija osaa neuvoa asiakasta ulkoiseen olemukseen liittyvissä asioissa, suositella ja myydä tyylipalveluja. Arvioinnin kohteena ammattiosaamisen näytössä ovat työprosessin hallinta, työmenetelmien, välineiden ja materiaalin hallinta, työn perustana olevan tiedon hallinta ja elinikäisen oppimisen avaintaidot. Opiskelija tai tutkinnon suorittaja ylläpitää terveellisiä elämäntapoja, yhteisön ihmissuhteita sekä toimintaa ja työkykyään sekä ergonomista, terveellistä ja turvallista työympäristöä. Hän tunnistaa työhön ja työympäristöön liittyvät vaarat ja terveyshaitat osaten ennakoida niitä ja suojautua niiltä. Opiskelija tai tutkinnon suorittaja noudattaa työssään ammattietiikkaa ja osaa arvioida omaa työtään. (Opetushallitus 2015: 32-35.)

Opiskelija tai tutkinnon suorittaja osoittaa ammattitaitonsa toteuttamalla nais- tai miesasiakkaalle tyylikonsultoinnin parturi-kampaamossa tai muussa vastaavassa ympäristössä. Työtä tehdään siinä laajuudessa, että ammattitaidon voidaan todeta vastaavan ammattitaitovaatimuksia. Siltä osin kuin tutkinnon osassa vaadittavaa ammattitaitoa ei voida ammattiosaamisen näytössä tai tutkintotilaisuudessa osoittaa, sitä täydennetään muulla osaamisen arvioinnilla, kuten haastattelujen, tehtävien tai muiden menetelmien avulla (Opetushallitus 2015: 35.)

3.2 Opiskelijan osaamisen ja oppimisen arviointi

Arvioinnin tarkoitus on ohjata, motivoida ja kannustaa opiskelijaa saavuttamaan tavoitteensa, ohjata opiskelijaa myönteisen minäkuvan luomiseen sekä tukemaan ammatillista kasvua. Opiskelijan ohjaksen ja kannustuksen ohella arvioinnin on tuotettava tietoa opiskelijoiden osaamisesta niin opiskelijalle itselleen kuin opettajille, työnantajille ja jatko-opiskelupaikoille. (Opetushallitus 2009: 130.) Opiskelijoille on ilmoitettava ennen opintojen alkua arvioinnin periaatteista ja niiden soveltamisesta. Niihin kuuluu arvioinnin tehtävät ja tavoitteet, osaamisen tunnistaminen ja tunnustaminen, oppimisen ja osaamisen arviointi, arvioinnin kohteet sekä arviointikriteerit. (Opetushallitus, arvioinnin opas 2015: 14.)

Opiskelijan osaamista on arvioitava heti opintojen alettua ja opiskelijan osaamisen taso on selvitetävä opiskelijan vahvuuksien ja aiemmin hankitun osaamisen tunnistamiseksi ja

määrittelemiseksi. Osaamisen tunnistamista varten opiskelijan kanssa käydään arvioiva keskustelu opettajan tai opettajien kanssa. (Opetushallitus 2009: 131.)

Opiskelijan opiskellessa perustutkinnon ammattitaitovaatimusten ja osaamistavoitteiden mukaisella tavalla, opiskelijan oppimista arvioidaan. Oppimisen arviointi on oppimisen etenemisen seuraamista ohjaamalla opiskelijaa ammattitaitovaatimusten ja osaamistavoitteiden saavuttamisessa sekä opiskelijan itsearviointitaidon kehittämistä. Oppimisen arvioinnin tavoite on tiedottaa opiskelijaa siitä, mitä hän osaa ja mitä täytyy harjoitella päästäkseen perustutkinnon perusteissa määriteltyihin ammattitaitovaatimuksiin ja osaamistavoitteisiin. Kun opiskelija on oppinut perustutkinnon perusteiden mukaiset ammattitaitovaatimukset ja osaamistavoitteet, hän voi osoittaa osaamisensa perustutkinnon perusteiden mukaisesti ja silloin hänen osaamisensa voidaan arvioida. Osaamisen arvioinnissa opiskelijan osaamista verrataan perustutkinnon perusteissa määritettyyn osaamiseen. (Oph, arvioinnin opas 2015: 39.)

Ammatillisten perustutkintojen perusteissa määrätään tutkinnon osien ammattitaitovaatimukset sekä yhteisten tutkinnon osien osa-alueiden osaamistavoitteet, arvioinnin kohteet ja arviointikriteerit seuraavasti: tyydyttävä (1), hyvä (2) ja kiitettävä (3). Tutkinnon osien ammattitaitovaatimuksen ja yhteisten tutkinnon osa-alueiden osaamistavoitteet on määritelty oppimistuloksina. Osaamistavoitteita, arvioinnin kohteita ja arviointikriteereitä ei saa koulutuksen järjestäjän opetussuunnitelmassa muuttaa. (Oph, arvioinnin opas 2015: 43.)

4 Ammatillinen aikuisopetus

Aikuiskoulutus on aikuisille suunnattua, esimerkiksi ammatillista opetusta, joka on suunniteltu ja toteutettu aikuisten elämäntilanteeseen soveltuvaksi kokonaisuudeksi (Vallela 2007: 57). Tarve aikuisopetukselle on kasvanut työelämän muuttuessa, harvat työskentelevät samassa yrityksessä tai samalla alalla koko elämänsä. Aikuiskoulutusten lähiopetus painotetaan iltoihin ja viikonloppuihin sekä järjestetään mahdollisuuksia etä- ja itseopiskeluun. Aikuiskoulutuksen muotoja etä- ja itseopiskelun lisäksi ovat verkko-opiskelu, monimuoto-opiskelu, oppisopimuskoulutus sekä työvoimakoulutus. (Aikuiskoulutus 2010.)

Aikuisilla on useita motiiveja oppimiselleen. Niitä voivat olla esimerkiksi itsensä kehittäminen, työttömyys tai sen uhka, oman ammatillisen osaamisen täydentäminen ylennyksen ja paremman palkan toivossa, nykyisen ammattitaidon ylläpitäminen tai sen parantaminen tai yksinkertaisesti yleissivistyksen vuoksi. (Aikuiskoulutus 2010.) Muita motiiveja aikuisiän opiskelulle voivat olla sosiaaliset syyt, kuten muiden opiskelijoiden seurasta nauttiminen tai oman itsensä haastaminen oppimaan uusia taitoja ja tietoja. Toiset

hakeutuvat opiskelemaan pelkästä oppimisen ilosta tai harrastuksen omaisesti. (Rogers 2004: 29-30.) Aikuisten opiskelu perustuu aikuisten omaan haluun opiskella, eikä siihen liity samanlaista pakkoa, kuin lasten ja nuorten opiskeluun (Rogers 2004: 56).

Ammatillinen aikuiskoulutus voidaan jakaa kahteen koulutusmuotoon, ammatilliseen peruskoulutukseen ja ammatilliseen lisäkoulutukseen (Aikuiskoulutusopas 2006: 25). Aikuisten ammatilliset perusopinnot ovat yhtä laajoja kuin nuorten perustutkinnot eli noin 120 opintopistettä, joka vastaa kolmea vuotta. Opetussuunnitelman mukaisesti etenevä ammatillinen peruskoulutus voidaan suorittaa aikuisille tarkoitettuna koulutuksena tai nuorten koulutuksena. Tutkinto voidaan suorittaa myös näyttötutkintona tai oppisopimuskoulutuksena. (Aikuiskoulutusopas 2006: 4, 33-34.)

5 Oppiminen

Oppiminen on tapahtuma, jossa ihminen työstää eri aistikanavilla kerättyä tietoa tietoisesti ja alitajuisesti. Oppiminen on elinikäinen prosessi, ihmisessä tapahtuva muutos, jota hän pyrkii itse ohjaamaan. Oppimiseen vaikuttavat monet eri tekijät, kuten opettaja, oppimiskriteerit, oppimisympäristö, oppimistilanne, oppimisvälineet, oppimistoiminnot ja oppimistehtävät. Myös aika, paikka ja motivaatio vaikuttavat oppimisprosessiin. Viime kädessä oppiminen on kiinni opiskelijasta itsestään. Oppiminen tapahtuu ihmisen keskushermostossa ja näin ollen aivojen kunnolla sekä ihmisen kehitysvaiheella ja kypsyydellä on merkitys yksilön oppimisessa. (Kauppila 2003: 43.)

Hyvä motivaatio opiskelun suhteen vaikuttaa muihin oppimisen alueisiin kuten tarkkaavaisuuteen, pitkäjänteisyyteen, keskittymiskykyyn, oppimisen prosessointiin ja opittujen asioiden muistamiseen. Motivoitunut opiskelija pystyy nauttimaan opiskelusta ja suoriutumaan opiskelustaan asettamiensa tavoitteiden mukaisesti luovuttamatta, vaikka tehtävä ei olisi välttämättä mieluisa. (Kauppila 2003: 43.) Oppimisympäristö voi toimia opiskelijaa motivoivasti tai päinvastoin sitä heikentäen, sen vuoksi oppimisympäristö vaikuttaa oppimistuloksiin merkittävästi. Oppimisympäristöksi tulisi valita mahdollisimman vähän häiriötekijöitä sisältävä ympäristö. Kirjasto tai lukusali ovat tiloja, joissa on hyvät edellytykset rauhalliselle työskentelylle. (Kauppila 2003: 17-19.)

Palautteen antaminen on siis ensiarvoisen tärkeää oppimisen kannalta, sillä ilman palautetta oppijan on vaikea kehittyä. Jos suorituksesta ei saa palautetta, mielenkiinto loppuu opittavaa asiaa kohtaan ja ilman opiskelumotivaatiota oppiminen on vaikeaa, ellei jopa mahdotonta. Palaute on myös syytä antaa välittömästi suorituksen jälkeen, jotta samat virheet eivät toistu. (Rogers 2004: 54-57.)

Opiskellessaan ihminen käyttää apunaan erilaisia oppimisstrategioita tiedon hankkimisessa ja jäsentelyssä, kuten myös tiedon muistamisessa ja mieleen palauttamisessa (Ruohotie 2000: 95.) Eri oppimisstrategiat eivät ole valmiita ratkaisuja, vaan ne suuntaavat huomion tekijöihin jotka ovat ratkaisujen löytymisen kannalta merkittäviä. Ne auttavat meitä tulkitsemaan omaa oppimistamme antamalla käsitteellisen viitekehyksen ja sanaston. (Ruohotie 2000: 107.) Seuraaviin kappaleisiin on koottuna lyhyesti kolme eri oppimisstrategiaa eli oppimisteoriaa, joita voidaan hyödyntää muun muassa ammatillisessa aikuisopiskelussa.

5.1 Kognitiivinen oppimisteoria

Behaviorismin rinnalle kehittyi 1950-luvulla kognitiivinen suuntaus, joka keskittyy kognitiivisiin toimintoihin, kuten muistiin, ajatteluun ja kieleen. Tämän suuntauksen mukaan oppiminen nähdään tiedon taltioitumisena muistiin erilaisten prosessien seurauksena. Suuntauksessa korostetaan jokaiseen oppimistilanteeseen vaikuttavien tekijöiden merkitystä oppimisessa. Oppijan oma toiminta sekä ajatusmallinsa kuitenkin ajatellaan keskeisiksi tekijöiksi oppimisen kannalta. (TieVie 2001-2006.) Kognitivisiteudessa keskitytään sisäisiin henkisiin prosesseihin, ollaan kiinnostuneita ulkoisten ärsykkeiden havainnoimisesta ja siitä, miten niitä tulkitaan, varastoidaan ja palautetaan takaisin mieleen. (Ruohotie 2000: 123.) Suuntauksen mukaan uusi opittava asia yhdistetään aina aiempaan jo opittuun tietoon. Oppiminen on mielekkäämpää ja se jää paremmin mieleen, kun se yhdistetään vanhaan tietoon (Ruohotie 2000: 111).

5.2 Konstruktivistinen oppimisteoria

Konstruktivistisessa suuntauksessa näkemys on, että yksilö rakentaa itse oman tietopohjansa aiempiin kokemuksiinsa perustuen. Oppiminen nähdään prosessina, jossa yksilö luo uusia merkityksiä itsenäisesti ja vuorovaikutuksessa muiden ihmisten kanssa. (Ruohotie 2000: 123.) Konstruktivistisen näkemyksen mukaan tietoa ei voi sellaisenaan välittää oppijalle, vaan oppijan on oltava aktiivinen tietorakenteiden muodostaja eli konstruoiija. Näin oppija luo tiedosta oman tulkintansa ja muodostaa tietorakenteensa johon vaikuttavat aiemmat kokemukset ja tiedot. (TieVie 2001-2006.) Opetustilanteessa suunnitelmien olisi hyvä olla joustavia ja ottaa huomioon oppijan valmiudet, tiedon suhteellisuus ja muuttuvuus (Ruohotie 2000: 122).

5.3 Humanistinen oppimisteoria

Humanistista suuntausta on käytetty hyväksi erityisesti aikuisoppimisessa. Siinä painotetaan itsetuntemuksen ja itsensä reflektoinnin tärkeyttä oppimisprosessissa, toimintastrategioiden monipuolista kokeilua sekä arvojen ja asenteiden sisäistämistä (TieVie 2001-2006.)

Humanistinen suuntaus korostaa sitä, että oppiminen on muutakin kuin kognitiivinen prosessi. Oppimista ohjaa motivaatio, vapaa tahto ja vastuu (Ruohotie 2000: 125).

5.4 Oppimistyylit

Oppimistyyli tarkoittaa yksilön tapaa käyttää opiskelutapoja tai oppimisstrategioita eli oppimisteorioita. Oppimistyylin syntyyn vaikuttaa oppijan luonteenpiirteet, ikä, aktiivisuus sekä motivoituminen. Oppija voi sisäistää tietoa seuraavilla tavoilla, auditiivisesti, visuaalisesti, kinesteettisesti tai taktiilisesti. Auditiiviset oppijat oppivat kuulemalla, eli heille sopivat oppimateriaaliksi esimerkiksi luennot. Visuaaliset oppijat oppivat näkemällä. He muistavat helposti näkemäänsä visuaalista materiaalia, kuten kuvia ja kuvioita. Kinesteettiset oppijat oppivat tekemällä, heille sopii usein omatoiminen ja itsenäinen toiminta. Taktiilliset oppijat kokeilevat ja koskettelevat, pitävät piirtämisestä ja käsien käytöstä apuna oppimisessa. Opiskelijoiden erilaiset oppimistyylit ovat otettava huomioon opettamisessa ja oppijoille on tarjottava opetusta luontaisen oppimistyylin mukaisella tavalla. (Kauppila 2003: 59-60.)

6 Verkkokurssi

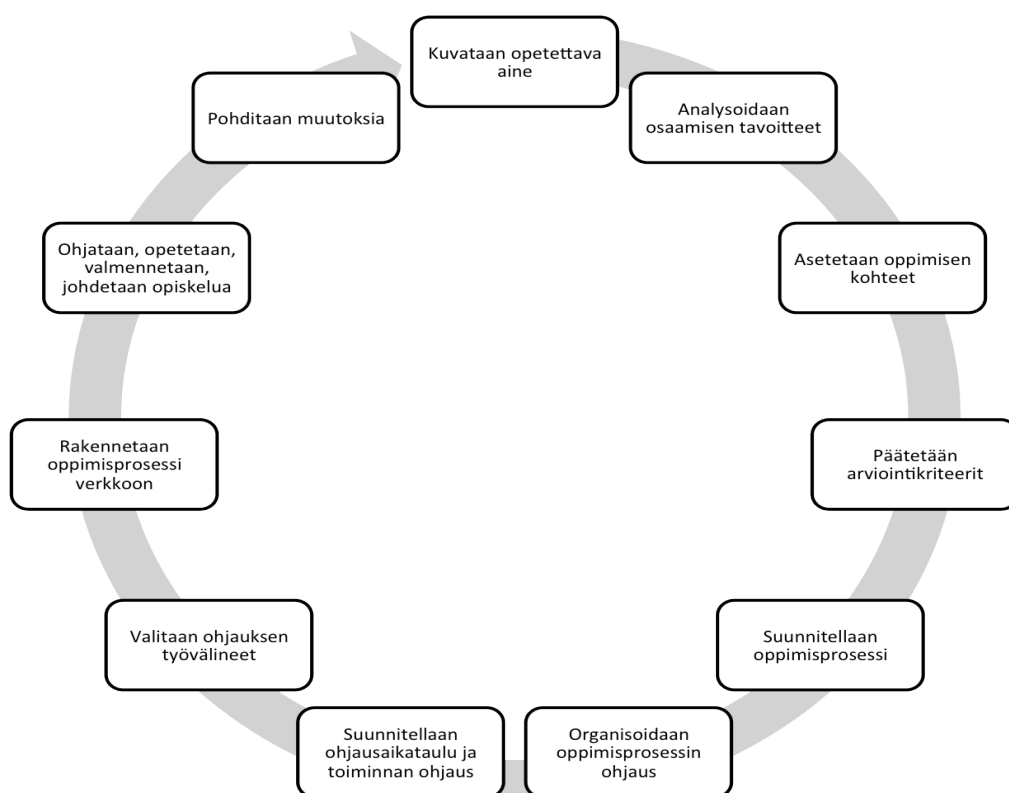
Oppimisen, sen ohjauksen suunnittelu sekä toteuttaminen verkkokurssiksi on kokonaisvaltainen ja vaativa prosessi. Liikkeelle lähdetään opintojakson tavoitteista, jotka muutetaan oppimistilanteiksi, oppimistehtäviksi, tiedon käsittelyksi ja ohjaukseksi. Verkossa opettajan työ on ennakoivaa ja valmistelevaa ohjaustyötä. Opettajan vaikuttamiskeinot ovat erilaiset kuin perinteisessä lähiopetustilanteessa. Verkko-opetus on oppijan toiminnan eli opiskelun, oppimisen, osaamisen kehittymisen ja oppimisprosessin edistämistä, tukemista ja seuraamista ohjauksellisin keinoin, joka poikkeaa perinteisestä opettajalähtöisestä toiminnasta suuresti. (Koli 2008: 18-20.)

Verkko-ohjaajan työ verkkokurssilla voidaan jakaa kolmivaiheiseksi kokonaisuudeksi. Ensimmäinen vaihe on oppimisprosessin ennakointi ja valmistelu. Toinen vaihe on toiminnan eli verkko-oppimisprosessin ohjausta ja johtamista. Kolmannessa vaiheessa toteutusta arvioidaan ja kehitetään. Ennakoiva suunnittelu ja valmistelutyö ovat ennen opintojen alkua tapahtuvaa prosessin suunnittelua ja opintojen rakentamista verkkoympäristöön selkeäksi kokonaisuudeksi. Verkkokurssin rakenteella on opintoja ohjaava vaikutus ja rakenne täytyy suunnitella opiskelijalle loogiseksi ja mahdollisimman informatiiviseksi. (Koli 2008: 22-24.)

6.1 Verkkokurssin suunnitteluvaihe

Verkkokurssin suunnittelussa jokaisella on oma tapansa toimia. Toiset suunnittelevat ensin rakenteen, sen jälkeen oppimisen ja ohjauksen. Toinen aloittaa oppimisen ja osaamisen tavoitteiden analysoinnilla ja oppimisprosessin muovaamisella. Kolmas aloittaa ohjauksen medioista ja ohjausmuotojen valinnalla. (Koli 2008: 27.)

Verkkokurssin toteutustapa vaikuttaa sen suunnitteluun, sekä ohjaukseen. Toteutustavat riippuvat oppimisen tavoitteista. Kuka tai ketkä opiskelevat ja mikä on opetuksen pedagoginen idea. Verkkokursseja voidaan toteuttaa itseopiskeluna, oppimistehtävin ohjattuna -kurssina, -yksilöprosessina, -pienryhmäprosessina, -yhteisöllisenä prosessina, -kehittämishankkeena tai näiden kaikkien yhdistelmänä. Kurssi voi olla myös usean kurssin portaali eli kokoava sivusto. (Koli 2008: 32). Verkkokurssia ja sen toteuttamiseen käytettyä ohjelmaa, joka sisältää opiskelussa vaadittavat julkaisu-, keskustelu- ja hallint työkalut, kutsutaan oppimisympäristöksi. Oppimisympäristö voi olla esimerkiksi Blackboard, Fronter tai Moodle, joka on käytössä Keudassa ja johon asiakkaan tyyli palvelut verkkokurssi suunnitellaan. (Suominen 2013: luku 1.)

Kuvio 1: Verkkohjaus - osaamista ja toimintaa (Koli 2008: 26.)

Opintojakson suunnittelussa aloitetaan toteutettavan opintojakson tavoitteiden määrittämisellä. Tavoitteissa on tultava ilmi se, mitä oppimisprosessin aikana on tarkoitus

saavuttaa eli oppia. Lisäksi on pohdittava, kenelle verkkokurssia ollaan tekemässä. (Koli 2008: 32.)

Esimerkiksi asiakkaan tyylipalveluiden osaamistavoitteissa:

- opiskelija osaa suunnitella erilaisia asiakkaan tyyliä tukevia palvelukokonaisuuksia eri tilaisuuksiin (hiukset, ehostus, pukeutuminen)
- opiskelija ottaa huomioon muodin ja tyylin erityispiirteitä

Pedagogiset mallit voivat olla avuksi oppimisprosessin suunnittelussa. Pedagogiset mallit ovat opetuksen ja oppimisen toimintamalleja, joissa koko prosessi ja sen ohjaus on suunniteltu tietyn valmiiksi ajateltujen vaiheiden mukaisesti. Näiden mallien mukaan voidaan suunnitella oppimistapahtumia, sekä niiden pohjalta voidaan löytää menetelmiä opiskelijoiden aktivointiin, oppimisen edistämiseen ja itse ohjaukseen (Koli 2008: 48.) Ei ole olemassa vain yhtä pedagogista mallia, joka soveltuu verkko-opetukseen ja pedagogiset ratkaisut lähtevätkin viimekädessä opettajan omasta oppimiskäsityksestä. Yleisesti voidaan sanoa, että verkossa käytetyt pedagogiset ratkaisut ovat useimmiten konstruktivismin eri suuntauksiin pohjautuvia. (Suominen 2013: luku 2.)

Kun osaamistavoitteet ja pedagogiset mallit ovat suunniteltu, voidaan alkaa hahmottaa itse oppimisprosessia. Ensin kuvataan prosessi opetus- ja oppimistilanteittain. Mihin asiayhteyteen tilanne liittyy, mihin ydinaihealueeseen se kuuluu ja mikä on tilanteen tavoite sisältöineen. Seuraavaksi kuvataan miten ja millä menetelmillä ydinaihealue opitaan. Miten se opetetaan ja millaisia tehtäviä suunnitellaan. Oppimistehtävät ja niiden arviointi kuvataan tarkasti. Mietitään, millaisessa oppimisympäristössä oppimistilanne tapahtuu. Vaikka materiaali on verkossa, toiminta tapahtuu erilaisissa ympäristöissä, kuten työsalissa, kirjastossa tai työpaikalla. Pohditaan millaisia oppimateriaaleja ja objekteja käytetään. Ne voivat olla ääntä, tekstiä, videoita tai tiedostoja. Opiskelussa voidaan käyttää hyväksi kirjoja, tutkimuksia, artikkeleita ja verkkomateriaalia. Mietitään jokaisen oppimistilanteen kohdalla, millaista toimintaa ydinasian oppiminen opiskelijalta vaatii ja millaista vuorovaikutusta tilanteessa tulee olemaan ja keiden välillä. Lopuksi suunnitellaan ohjaus jokaiseen oppimistilanteeseen sopivaksi. Ohjaukseksi luetaan kaikki ohjaus ja ohjeet, palautteet ja arviointi. (Koli 2008: 50-51.)

Oppimisprosessin tarkalla suunnittelulla voidaan vaikuttaa yksilön oppimiseen ja sen edistämiseen sekä ohjata yksilöä opintojen haastavissa vaiheissa. Ohjaaja voi ennakoida ja kohdistaa ohjauksen haastaviin kohtiin oppimisprosessia ja näin ohjata oppimista kohti tavoitteita. Oppiminen saattaa pahimmillaan jopa keskeytyä, jos opiskelija ei pääse ilman ohjausta eteenpäin opinnoissaan. (Koli 2008: 44-45.)

Vaiheistettu ja oppimistehtävin ohjattu oppimisprosessi, jota voidaan hyödyntää myös tyylipalvelut verkkokurssin rakenteen suunnittelussa.

OPINTOJAKSON NIMI	
Kokonaistavoitteet	Kuvaa oppimisprosessin tavoitteet.
Vaiheistus ja aikataulu	Kuvaa lyhyesti oppimisprosessin vaiheet ja aikataulu, esimerkiksi taulukkomuotoon.
Ohjaaja	Ohjaajan yhteystiedot ja miten ohjaaja on tavoitettavissa.

Vaiheen nimi	Anna vaiheelle kuvaava nimi esim. Ydin aihealueen tai teeman mukaan.
Vaiheen aikataulu	Milloin alkaa -, milloin päättyy - päivämäärät
Ajankäyttö	Kuinka monta tuntia vaihe kestää opiskelijan opiskeluna
Tavoitteet	Kuvaa tavoitteet
OPPIMISTILANTEET	Onko vaiheessa vain yksi vai useampi oppimistilanne?
Oppimistehtävät ja arviointi	Kuvaa oppimistehtävät aikatauluineen, ohjeineen ja niiden arviointi
Aineistot	Mitä aineistoja käytetään?
Palautus	Kuvaa milloin ja minne oppimistehtävä palautetaan
Palaute	Kuvaa, miten niistä annetaan palautetta yksilölle/ryhmälle
Opiskelu	Kuvaa, miten vaiheen aikana opiskellaan: onko vuorovaikutusta, mitä välineitä käytetään
Ohjaus	Kuvaa, mitä ohjaus vaiheessa on ja miten sitä ohjataan.
Jne.	

Taulukko 1 Vaiheistettu oppimistehtävin ohjattu prosessi, (Koli 2008: 61).

6.2 Verkko-ohjaus

Verkko-ohjaus suunnitellaan jo suunnitellun oppimisprosessin mukaisesti. Ohjaus muodostetaan sen mukaan, mikä on ohjauksen tavoite yleisesti ja eri vaiheissa

oppimisprosessia. Pohditaan, millaisia erilaisia ohjausmuotoja käytetään. Suunnitellaan opiskelijaa palveleva ohjaustapahtuma ja suunnitellaan ohjausresurssit ja ohjausaikataulu, eli mietitään, kuinka paljon ohjaajalla on aikaa ohjaustyöhön, kuka ohjaa ja miten. Lisäksi mietitään miten ohjaaja seuraa opintojakson etenemistä ja opiskelun edistymistä. (Koli 2008: 76.) Verkko-ohjauksessa itse verkkoympäristön lisäksi voidaan käyttää erilaisia reaaliaikaisia verkkotyökaluja ohjauksen tukena. Niitä voidaan käyttää ryhmätapaamisiin, luentoihin, materiaalin jakamiseen, yhteiseen työskentelyyn sekä palautteeseen. Näitä ovat mm. Skype, Live Messenger ja Facebook. (Suominen 2013: luku 1.)

Toimintaohjeet, aikataulu, ohjauksen ja palautteenannon, sekä ohjauksen suunnitteleminen ovat kaikki tärkeitä verkko-ohjauksen elementtejä. Mitä paremmin ohjaus saadaan rakennettua sisään oppimisprosessiin, sitä helpommin opiskelijat kykenevät opiskelemaan. (Koli 2008: 96.)

Hyvin suunniteltu oppimisprosessi on osa ohjausta. Asetetut tavoitteet, asteittain haasteellisemmiksi muuttuvat oppimistehtävät ja valittu tietoaaineisto ohjaa opiskelua sekä edistävät oppimista. Aineiston valinta ja jäsentely on tärkeää, sillä niiden avulla opiskelija kehittää itseään ja syventää ajatteluaan. Oppimisprosessin aikana työstettävät tehtävät edesauttavat osaamisen kehittymistä, kun ne rakennetaan asteittain syveneviksi ongelmanratkaisutehtäviksi. Edellinen tehtävä valmistaa ja auttaa seuraavassa tehtävässä. (Koli 2008: 103.) Verkko-opinnoilla on hyvä olla selkeä etenemistapa, joka antaa opiskelijalle käsityksen kurssin luonteesta ja sisällöstä, sillä oppimisprosessi saattaa olla vaikea hahmottaa kokonaisuutena. Esimerkiksi laaja tehtävä, projekti tai kirjallisen tuotoksen valmistelu sopii verkkokurssin punaiseksi langaksi, joka vie opintoja eteenpäin antaen selkeän käsityksen opintojen etenemisestä. (Suominen 2013: luku 1.) Ohjausta on myös oppilaan arviointi, silloin kun se rakennetaan oppimisprosessin eri vaiheisiin. Verkko-oppimisprosessin tärkein ohjaus on ohjeet. Ne vievät opiskelijaa eteenpäin ja ohjaaja välttyy ylimääräiseltä ohjeistukselta (Koli 2008: 103-105.)

6.3 Sosiaalinen media verkko-opetuksessa

Sosiaalinen media on verkossa tapahtuvaa julkista keskustelua, tiedonrakentamista ja jakamista. Sosiaalisessa mediassa jokainen on sisällöntuottaja, sisällön vastaanottamisen lisäksi. (Kalliala 2012: 18.) Sosiaalinen media tekee opiskelijoiden työskentelystä monipuolisempaa, oli kyseessä lähi- etä- tai monimuoto-opiskelu. Se tarjoaa uusia julkaisumahdollisuuksia kirjojen, lehtiartikkelien ja monisteiden sijaan. Näistä tunnetuin julkaisutapa on blogi eli weblog. Se koostuu kirjoituksista, jotka esitetään aikajärjestyksessä ja joita lukijat voivat kommentoida. (Kalliala 2012: 20.) Opetuksessa on mahdollista perustaa kurssiblogi, jonka avulla voi tiedottaa kurssin asioista tai virittää keskusteluja. Myös

opiskelijat voivat perustaa blogin. Se toimii erinomaisena reflektiovälineenä ja ajattelun tukena. Blogia voi käyttää opetuksessa verkkolehtenä, projektin dokumentointivälineenä, oppimispäiväkirjana, portfoliona, tukena ajattelussa ja oppimismateriaalina. (Kalliala 2012: 22.)

Yksi tehokkaimmista sosiaalisen median muodoista opiskelun apuna on viestintä. Monet uudet viestintämuodot ovat synkronisia, eli viesti kulkee osapuolten välillä heti, olettaen että kummatkin osapuolet ovat viestimiensä äärellä samanaikaisesti. Tavallista synkronista viestintää on esimerkiksi puhelin, mutta sosiaalisessa mediassa viestintä on usein synkronista tekstiviestintää, joka on nimeltään pikaviestintää. Erilaisia pikaviestipalvelimia ovat muun muassa Skype, Google Talk ja MSN Messenger, joissa on mahdollisuus chat -tyyliseen keskusteluun. Skype mahdollistaa myös videokeskustelut. Viestimien käyttö nopeuttaa opiskelijoiden ryhmätyöskentelyssä vaadittavaa päätöksentekoa, helpottaa yhteisymmärrystä ja siten tekee oppimisesta helpompaa ja parantaa lopputulosta. (Kalliala 2012: 53-54.)

Opetuksessa voidaan hyödyntää myös erilaisia verkostoitumispalveluita, joista nykyään suosituin on Facebook. Facebook on yhteisöpalvelu, jossa jokaisella on oma profiilinsa. Sen pääasiallinen idea on verkostoitua ystävien, tuttavien ja vaikkapa työtovereiden kanssa. Opettaja voi luoda esimerkiksi ryhmälleen omat sivut Facebookiin, jossa käydään reaaliaikaista keskustelua, jaetaan tietoa ja ohjataan. (Kalliala 2012: 60-63). Facebookin lisäksi sosiaalisia verkostoitumispalveluita ovat muun muassa Twitter, Google+ ja LinkedIn. (Kalliala 2012: 64.)

7 Tyylipalvelut

7.1 Kasvojen muoto-oppi

Kasvojen muoto-oppi tuntemalla asiakkaalle voidaan toteuttaa mahdollisimman hyvin sopiva kampaussuunnitelma ja meikki, joilla saadaan tuotua esiin kasvojen parhaat puolet. Kasvon piirteitä voidaan korostaa tai päinvastoin häivyttää niin hiusten leikkauksella kuin meikilläkin. Kasvojen ihanteellinen muoto on ovaali, joten hiustyylillä haetaan sopusuhtaisuutta ja ovaalia kasvojen muotoa. Kasvoja meikatessa sitä haetaan korostuksilla varjostuksilla. Kasvojen muotoa voidaan muuttaa leikkaamalla lyhentäviä, poikkinaisia, pidentäviä pystyjä ja lyhentäviä tai pidentäviä viistoja linjoja tiettyihin kohtiin hiusten ja parran avulla. Hiusmallia suunniteltaessa on huomioitava myös asiakkaan kaula, jonka pituuden ja paksuuden vaikutelmaan pystytään hiustenleikkauksella vaikuttamaan. Lyhytkaulaiselle suositetaan viistoja linjoja leikkaus- ja kampaussuunnissa ja pitkäkaulaiselle vaakalinjat tuovat sopusuhtaisuutta (Vaara 2013: 60.)

Kasvot eivät ole symmetriset, vaan kummatkin puolet kasvoista ovat erilaiset. Samoin kasvojen ylä- ja alaosa ovat erimuotoisia. Naisten piirteet ovat pehmeämmät kuin miesten. Miesten nenäsilta on korkeampi ja nenä suurempi kuin naisella. Naisen leuka on pienempi ja ylähuuli suurempi kuin miehellä. Kasvonmuodot voidaan jakaa seitsemään eri muotoon: Ovaali, pyöreä, neliö, suorakulmio, kolmio, sydän, timantti. (Vaara 2013: 60.)

Ovaalia kasvojen muotoa pidetään yleisesti ihannemuotona kasvoissa. Tässä muodossa leveyden ja pituuden suhde on ihanteellinen ja kasvot ovat soikeat. Ovaaleille kasvoille sopii lähes mikä tahansa kampaussuunta, joten kampauksen valinnassa kannattaa huomioida muita tekijöitä, kuten hiuslaatu, hiusten pituus ja asiakkaan ikä. (Henderson & Henshaw 2006: 160.) Pyöreissä kasvoissa posket, hiusraja ja leukalinja ovat pyöreät. Pyöreiden kasvojen leveys on yleensä noin kaksi kolmasosaa pituudesta. (Vaara 2013: 60.) Pyöreille kasvoille sopivat epäsymmetriset jakaukset ja otsatukka. Kevyt ja rikottu leikkaus pehmentää kasvojen täyteläisyyttä ja pyöreyyttä. Korkea sivujakausta ja kapeat sivut pidentävät kasvoja. Pituus leuan alapuolella luo vaikutelman pidemmistä ja kapeammista kasvoista. (Henderson 2006: 164.) Neliön muotoiset kasvot ovat leveät ja otsa sekä leukaperät ovat samalla leveydellä. Kasvojen laatikkomaisuutta voidaan pehmentää rikotulla kampauksella tai kiharoilla. Jakausta kulmakarvan yläpuolella pehmentää kulmikkaita piirteitä. Raskaita ja suoraa malleja on syytä välttää. (Henderson 2006: 161.) Suorakulmiot kasvot ovat pitkät ja kapeat, leuka hieman kulmikas. Kampauksissa kannattaa suosia kerrostettuja leikkauksia ja välttää pitkiä ja suoraa malleja jotka saavat kasvot näyttämään entistä pidemmiltä. Otsahiukset tekevät kasvot lyhyemmiksi. (Henderson 2006: 161-162.) Kolmion mallisissa kasvoissa hiusraja on epäsäännöllinen, ohimot ovat hieman painuneet ja kapea poskilinja. Leukalinja on usein leveä ja silmät ovat lähekkäin. Kampauksissa on vältettävä painopisteen viemistä leuan lähelle ja korostettava ohimoaluetta kerrostamalla hiuksia näiltä alueilta. Sydämen muotoisissa kasvoissa otsa on matala ja leveä, silmät ovat kaukana toisistaan. Leuka on kapea ja poskipäät korkeat. (Vaara 2013: 61.) Kampauksen tulisi korostaa leuan aluetta ja ihanteellinen kampaussuunta on polkka. Kasvojen yläosan korostamista sekä taakse kammattuja ja ohimoille painottuvia malleja on vältettävä. Timantin muotoiset kasvot ovat kapeat otsalta, poskipäät ovat korkeat ja ulkonevat ja leuka on pieni. Hiuksilla tuodaan kuohkeutta sivuille poskipäiden alapuolelle, painopiste pois kasvoilta, jotta silmien alue avautuu (Henderson 2006: 163.)

Kasvojen muoto-oppiin liittyy kasvojen muodon lisäksi silmien ja huulien muoto. Silmät voivat olla lähellä tai kaukana toisistaan, syvällä päässä, ne voivat olla vinot, pieniluomiset tai raskasluomiset. Kuten kasvonmuotoja, voidaan myös silmiä tasapainottaa ja korostaa meikkaamalla. Huulet voivat olla epäsymmetriset, täyteläiset tai ohuet, suu leveä tai kapea. (Henderson 2006: 170-171.)

7.2 Vartalon muoto-oppi

Vaatekoko tai ruumiinrakenne ei ole ratkaiseva tekijä siinä näyttääkö hyvältä, vaan vaatteiden istuvuus. Kun tiedostetaan oma perus ruumiinrakenne, voidaan käyttää kyseiselle rakenteelle sopivia vaatteita. Eri vartalotyypeille sopivat eri leikkaukset, materiaalit, muodot ja kuviot. Oikeanlaisilla vaatteilla voidaan tuoda esiin henkilön parhaat puolet ja häivyttää niitä alueita joihin ei olla tyytyväisiä. Tavoitteena on aina sopusuhtainen vartalo eli tiimalasi, jolla on hartiat ja lantio saman levyiset, erottuva povi, pyöreä takamus ja selvästi erottuva vyötärö. (Henderson 2006: 108-109).

Vartalotyypit voidaan jakaa viiteen eri tyyppiin. Ne ovat X-vartalo eli tiimalasi, H-vartalo eli suorakaide, A-vartalo eli kolmio, Y-vartalo eli kärkikolmio sekä O-vartalo eli pyöreä. Kaikki ihmiset eivät kuitenkaan sovi yhteen vartalotyyppiin, vaan ovat yhdistelmä kahdesta eri vartalotyyppistä. Tällaisessa tilanteessa pukeutumisohjeita sovelletaan näiden kahden vartalotyyppin välillä. (Pukeutumisopas 2015)

X-vartalo eli tiimalasi on sopusuhtainen vartalo. Ylä- ja alaosa ovat tasapainossa. Täyteläinen povi, pyöreä takamus sekä lanteet ja kapea vyötärö. Vaatteiden valinnassa korostetaan muotoja sen sijaan että niitä peiteltäisiin. H-vartalossa hartiat ja lantio ovat suunnilleen yhtä leveät eikä vyötärö erotu. Rintakehä on suora. Vaatevalinnoissa päätavoite on luoda illuusio kurveista. A-vartalossa eli kolmiossa, jota kutsutaan myös päärynävaltaloksi, painopiste on alavartalossa. Lanteet ja reidet ovat täyteläiset, vyötärö erottuu selvästi ja yläosa vaikuttaa pieneltä. Vaatteita valittaessa tulisi pyrkiä korostamaan vartalon yläosaa ja pienentämään alaosaa. Y-vartalo, eli kärkikolmiossa vartalon painopisteet ovat päinvastaiset kuin A-vartalossa. Hartialinja on kulmikas ja suora, alavartalo vaikuttaa pienemmältä kuin yläosa. Vartaloa tasapainottamiseksi valitaan vaatteita jotka korostavat lantiota ja takamusta. O-vartalo eli pyöreä vartalo on nimensä mukaisesti pyöreä ja ongelma-alue sijoittuu keskivartaloon. Hartialinja on pyöreä, selkä kaareva ja litteä takamus. Täyteläisyys on vyötäröllä. Tavoite vaatetuksessa on antaa pidempi vaikutelma ja kiinnittää huomio muualle kuin keskivartaloon. (Henderson 2006: 112-125.)

Vartalon mittasuhteissa arvioidaan ylävartalon suhdetta jalkojen pituuteen ja siihen, missä vyötärö sijaitsee. Vartalon mittasuhteet tuntemalla on mahdollista korjata vartalon epätasapainoisuutta ja antaa vaikutelma paremmista mittasuhteista. Vartalon koko vaikuttaa suuresti siihen, millaisia asusteita, kuvioita ja kankaita henkilö voi pukeutumisessaan suosia. (Henderson 2006: 130-131.)

Pienikokoisen tulisi suosia yksivärisiä asukokonaisuuksia tai korkeintaan kahta väriä ja välttää liiallista kerroksellisuutta. Kankaat tulisi olla ohuita, sileitä ja pienikuvioisia, asusteet pieniä.

Keskikokoinen henkilö voi pukeutua haluamallaan tavalla, kuitenkin vartalon muotonsa huomioiden. Kankaiden kuviot ja asusteet tulisi olla keskikokoisia. Kookkaan henkilön pituutta voidaan katkaista väreillä ja vaatteilla jotka ovat mittasuhteiltaan vastakkaisia. Kookkaan kannattaa suosia suuria kuvioita ja näyttäviä asusteita. Kankaat voivat olla painavia tai vaihtoehtoisesti kevyitä kerroksittain. (Henderson 2006: 132.)

7.3 Värit

Valo on aaltoliikkeenä etenevää sähkömagneettista säteilyä ja sen väri voidaan määritellä säteilyn taajuuden ja aaltopituuden mukaan. Jokainen taajuus vastaa jotain tiettyä väriä. Se on liikettä, joka koostuu energiahiukkasista eli fotoneista. Värien näkeminen perustuu siihen, miten esineet heijastavat osan niihin osuneesta valosta. Valonsäteiden kohdatessa esineen pinnan, osa valosta heijastuu takaisin ja osa imeytyy, eli absorboituu siihen tai kulkee sen läpi, muuttaa suuntaa eli taittuu. Eri materiaalit taittavat valoa eri tavalla. Väriteorioita ja värikarttoja on kehitetty 1600-luvulta lähtien ja eri värijärjestelmiä on useita. Päävärit, perus- eli primaarivärit ovat punainen, sininen ja keltainen. Näitä sekoittamalla saadaan välivärejä, sekundäärivärejä, vihreää, oranssia ja violettiä. Vastavärit, täydennysväri, komplementtiväri, on väriympyrässä päävärin vastapuolella. Tertiäärivärit eli kolmannen asteen värit saadaan aikaiseksi sekoittamalla sekundäärivärejä ja päävärejä keskenään. Kvartaarivärit saadaan sekoittamalla keskenään kahta sekundääriväriä. Värioppi perustuu pääasiallisesti Johannes Ittenin 1961 kehittämään väriteoriaan ja sen 12-osaiseen väriympyrään. (Vaara 2013: 64-65.)

Väreillä on psykologisia vaikutuksia. Ne voivat olla aktiivisia, kiihottavia ja huomiota herättäviä. Punainen on väreistä aktiivisin. Värit koetaan joko lämpiminä tai kylminä. Punaista sisältävät värit tekevät lämpimän vaikutelman ja siniseen taittavat koetaan kylmiksi. Ne antavat myös vaikutelman painosta, vaaleat ja viileät värit vaikuttavat keveiltä, kun taas tummat ja lämpimät värit antavat raskaan vaikutelman. Lämpimät värit näyttävät lähestyviltä ja kylmät etääntyviltä. (Vaara 2013: 66-67.)

Munsselin järjestelmä on tunnetuin värinmäärittäjäjärjestelmä, joka löytää väreistä kolme ominaisuutta. Sävyyn, valoisuuden ja täyteläisyyden. Sävy viittaa värin pohjasävyyteen. Se voi olla lämmin, eli keltapohjainen tai viileä eli sinipohjainen. Valoisuus viittaa värin syvyyteen ja kertoo, kuinka tumma tai vaalea se on. Täyteläisyys kertoo värin kirkkauden ja puhtauden. (Henderson 2006: 25.)

7.3.1 Värianalyysi

Värianalyysin tarkoitus on löytää henkilölle sopivat värit. Siinä tutkitaan eri värien sävyjä, valoisuutta ja täyteläisyyttä ihoa, silmiä ja hiuksia vasten ja määritellään näin henkilön värianalyysin tulos. Vaikka jokainen ihminen on erilainen, ihmiset voidaan jakaa neljään luokkaan, joille sopivat tietyt värit. Toiset värit saavat kasvot loistamaan ja jotkut värit saavat kasvot näyttämään vanhemmilta ja väsyneiltä. Värivuodenajat jaetaan nimensä mukaisesti vuodenaikojen mukaan, kevät, kesä, syksy ja talvi. Vuodenaikojen lisäksi voidaan määritellä, onko vuodenaika lämmin vai kylmä. (Buscher 1992: 12-13.)

Kevätihmisen iho on heleä, kuultava ja kalpea. Ihon pohjasävy on kellertävä tai kullankeltainen. Poskilla on usein lievää persikkaista punotusta, joka ei koskaan taitu sinertävään. Vaikka iho on vaalea ja herkünoloinen, se ruskettuu helposti. Kevätihmiset ovat usein vaalea hiuksisia. Hiukset ovat aina lämpimän sävyiset, vaikka ne olisivat tummatkin. Kevätihmisen silmienväri voi olla mikä tahansa, voimakkaat vihreät harvinaisia. (Buscher 1992: 14.)

Kesäihmisen pohjaväri on sinertävä, iho voi olla hyvin valkoinen tai punertava. Kesäihmiset ruskettuvat hyvin, jolloin iho muuttuu pähkinän sävyiseksi. Hiukset taittuvat useimmiten tuhkaan ja silmät ovat usein siniharmaat, kirkkaan siniset, petrolinharmaat tai pähkinänruskeat. (Buscher 1992: 16.)

Syksyihminen on värivuodenajoista muuntautumiskykyisin ja voi valita tyyliinsä. Iho on sävyltään lämmin kullankeltainen. Erona kevätihmiseen, syksyihmisellä ei ole koskaan poskissaan luonnollista punoitusta. Syksyihmisten iho on herkkä auringolle ja palavat helposti. Tyypillinen hiustenväri syksyihmiselle on punertava. Jos syksytyypin ihmisellä on ruskeat hiukset, siinä on aina kultaan taittuva vivahde. Silmienväri on aina intensiivinen ja hehkuva, väri voi olla mikä tahansa lämmin sävy. (Buscher 1992: 18.)

Talvi-ihmisen iho näyttää ruskettuneenakin viileältä ja vaalealta, eikä taitu lainkaan kultaan. Ihon perussävy on sinertävä. Talvi-ihmisen hiukset ovat usein tummat, mustat tai mustanruskeat. Hiuksissa on aina viileä, tuhkainen sävy. Silmienväri on kirkas, selvä ja voimakas. Väri voi olla mikä tahansa, mutta sekavärit, kuten esimerkiksi harmaanvihreä, ovat harvinaisia. Iiriksen ja silmän valkuaisen ero on voimakas. (Buscher 1992: 20.)

Lämpimien vuodenaikojen värit:

Kevät: Keltapohjaisia, raikkaita ja puhtaita sävyjä. Keväisen luonnon värejä, kuten luonnonvaalea, kameli, puhdas lämmin punainen, persikan eri sävyt, lohen eri sävyt, koralli, sitruunankeltainen, omenanvihreä ja lämmin turkoosi. (Buscher 1992: 37.)

Syksy: Keltapohjaisia lämpimiä, murrettuja ja mausteisia värisävyjä. Paljon eri ruskean sävyjä, osterinvalkoinen, kirkas oranssi ja oliivinvihreä, petroli. (Buscher 1992: 39.)

Viileiden vuodenaikojen värit:

Kesä: Kuulaita ja raikkaita, viileitä ja puuterisia värisävyjä. Pastellit, roosat, vaaleanpunaiset, lilat, pinkki, kova valkoinen, nutrian ruskea ja deniminsininen, harmaansininen, vaaleat mullansävyt. (Buscher 1992: 38.)

Talvi: Viileitä, dramaattisia sävyjä, jotka taittuvat mustaan tai harmaaseen. Harmaita, tummansinisiä ja jäisiä sävyjä. Puhdas valkoinen, sametinvihreä ja kirkkaan punaiset. (Buscher 1992: 39.)

Kun väri on henkilölle sopiva, kasvot tuntuvat valaistuvan alhaaltapäin. Iho näyttää nuorelta, hehkuvalta ja raikkaalta. Silmien väri näyttää syvemmältä ja huomio kiinnittyy enemmän henkilöön kuin väriin. Jos väri on väärä, kasvojen ympärille muodostuu tummia tai värillisiä varjoja, kasvot näyttävät väsyneeltä ja ihon väri epätasaiselta. Väri korostuu enemmän kuin itse henkilö. (Henderson 2006: 33.)

7.4 Muoti

Muoti tarkoittaa jonakin aikana vallitsevaa makusuuntaa, tyyliä tai ihannetta. Muotia voi olla pukeutumistyyli, hius- tai meikkityyli, jonka tietty joukko ihmisiä omaksuu. Muoti vallitsee tietyn ajan, ennen kuin se muuttuu ja tilalle syntyy uusi muoti. Muodilla on monia eri rooleja. Se jakaa ihmiset sosiaalisesti eri ryhmiin, vaikuttaa käsitykseen henkilöstä, joka suosii tiettyä muotia. Muoti vaikuttaa itsetuntoon, se ilmaisee identiteettiämme ja sillä voidaan välittää vaikka tieto omasta seksuaalisuudesta. Muotia voidaan käyttää mielipiteen ilmaisuun tai olemaan vain viileä verhoutumalla viimeisimmän muodin mukaisiin vaatteisiin. (Black 2012: 8.)

Trickle-down-teorian mukaan muoti syntyy ylemmän luokan keskuudessa ja siirtyy sieltä alemman luokan muodiksi. Esimerkkinä julkisuuden henkilöt käyttävät huippusuunnittelijoiden vaatteita ja alemman yhteiskuntaluokan ihailun tuloksena muoti siirtyy ylhäältä alas. Trickle-across-teorian mukaan muoti saattaa syntyä missä tahansa yhteiskuntaluokassa ja teorian mukaan on olemassa niin sanottuja muodin edelläkävijöitä, jotka ottavat uutuudet omakseen ensin, levittäen niistä tietoa median ja oman henkilökohtaisen verkostonsa avulla. Teoria on saanut alkunsa 60-luvulla, suunnittelijoiden alkaessa suunnitella kohtuuhintaista nuorisomuotia. (Muona 2015: 60-61.) Trickle-up-teorian mukaan muoti syntyy yhteiskunnan alemmissa luokissa. Useimmiten nuorten ala- ja vastakulttuurien edustajat, esimerkiksi epätavallisesti pukeutuvat, seksuaaliset vähemmistöt

tai vähävaraiset nuoret ovat muodin luoja tämän teorian mukaan. Muodin leviämiseen vaaditaan kuitenkin jonkin sosiaalisen eliitin hyväksyntä ja muoti muutetaan hieman hyväksyttävämpään muotoon ja nimetään se tai annetaan sille jokin tunnuslause. Esimerkkinä hippimuoti. (Muona 2015: 62.)

Kun puhutaan, että jokin on trendikäs, tarkoitetaan sen olevan muodikas. Nämä eivät kuitenkaan tarkalleen tarkoita samaa, vaan trendi on laajempi asia, joka on syntynyt kauan aikaa ennen kyseisen asian muodikkaaksi tulemistä. Trendejä voi olla samanaikaisesti useita ja kun trendi muuttuu suurempaan suosioon, se lakkaa olemasta trendi ja muuttuu muodiksi, samalla kun maailmalla syntyy jo uusia trendejä. (Muona 2015: 62.)

Pintamuoti on muotia lyhytkestoisempaa vallalla olevan muodin kärjistyneiden piirteiden ihannoitua. Se syntyy nopeasti, vaikuttaa pienissä ryhmissä ja katoaa nopeasti. Joskus siitä kehittyy pitkäkestoista muotia tai jopa klassikko. Massamuoti on yleisen maun mukaista ja helposti hyväksyttävää muotia. Massamuodin mukaisessa tuotteessa hinta on alhaisempi sen valmistuskuluja leikkaamalla ja näin se on laajemman ostajakunnan ostettavissa.

Maailmanmuoti on muotia, joka on yhtä aikaa muotia eri puolilla maailmaa. Huippumuodilla tarkoitetaan kallista ja innovatiivista muotia, jonka on suunnitellut huippusuunnittelijat.

Klassikko on tyyli, jota pidetään pitkään tai ikuisesti hyvän maun mukaisena. Vastamuoti tarkoittaa muotia, jossa pyritään irtautumaan vallalla olevasta muodista. Vintage tarkoittaa vanhoja laadukkaita tai nimekkäitä vaatteita. Retrolla tarkoitetaan myös vanhaa, mutta ne voivat käsittää myös tavalliset tuotteet. (Muona 2015: 63-64.)

7.4.1 Hiukset

Hiuksilla on viestitetty vuosituhsien ajan kantajansa sosiaalista asemaa, varallisuutta ja roolia yhteisössä. Hiusten väri, pituus ja tuuheus antavat vaikutelman kantajansa iästä, terveydentilasta ja persoonallisuudesta. Hiukset ovat olleet kautta aikojen naisilla kauneuden ja hedelmällisyyden symboli ja ne ovat toimineet kulttuurisina symboleina niin miehillä kuin naisilla. (Jones 2000: 8-10). Elämme luovaa aikaa hiusmuodin suhteen, sillä mediat ovat täynnä erilaisia hiusvinkkejä, ihmiset ovat innostuneita oppimaan hiustenmuotoilua ja heillä on käytössään lähes ammattitason välineitä, joilla muotoilla hiuksia. (Sarkima 2014: 157.) Hiusmuoti on nykypäivänä moninaisempaa kuin koskaan aiemmin. Hiustyyliä valittaessa tarkastellaan kokonaisuutta ja huomioidaan yksilöllisyys. (Sarkima 2014: 10.)

7.4.2 Meikki

Kuten pukeutuminen ja hiukset, meikki on osa muotia. Ihmiset ovat kaunistaneet kasvojaan meikkaamalla jo vuosisatoja ja kauneusihanteet ovat muuttuneet useasti vuosien saatossa.

Perusajatus on kuitenkin aina sama, ihmisen halu olla viehättävä ja kaunis. Meikkaamalla haetaan sopusointuista kasvojen muotoa ja yleisvaikutelmaa. (Uusivirta 1976: 24.) Pitkään on ollut muodissa luonnollinen ja raikas meikkityyli. Meikkauksessa voidaan käyttää hyödyksi värivuodenaikojen mukaisia värisuosituksia, eli viileitä värisävyjä kesä- ja talvi-ihmiselle, lämpimiä kevät- ja syksyihmiselle. (Buscher 1992: 87.)

Myös asiakkaan ikä on huomioitava meikatessa. Kaksikymmentä vuotiaan iho on vielä virheetön ja hyvä pohja erilaisille meikkityyleille. Nuori iho ei välttämättä tarvitse kuin peitevärin, poskipunan ja maskaran näyttääkseen hyvältä. Kolmenkymmenen vuoden yläpuolella meikkivoide tulee tärkeämmäksi, sillä iho saattaa olla väsynyt ja punertava. Yksi tärkeimmistä tuotteista on peiteväri tummille silmänilusille sekä vastavärit luomiväreissä. (Entrup 2014: 138.) Neljäkymmentä täytettyä ihoon alkaa muodostua juonteita ja ihon hoidon merkitys kasvaa. Meikkivoide on syytä olla kevyt, jottei se korosta juonteita. Luomivärisävyiksi ja huulipunaksi valitaan voimakkaita sävyjä näyttävän vaikutuksen luomiseksi. Viidenkymmenen ikävuoden tienoilla iho muuttuu entisestään ja meikkipohjaan on kiinnitettävä huomiota entistä enemmän. Meikkipohja on oltava kevyt ja pehmeä. Silmien- ja huultenrajausta on pehmennettävä, sillä niiden ollessa tarkat ja kovat, juonteet korostuvat. Huulimeikissä on vältettävä kimaltavia sävyjä. (Entrup 2014: 139.)

7.4.3 Tyyli

Tyyli on jonkin omaileimainen ilmaisu- tai esitystapa tai makusuuntaus. Henkilön tyyliisuuntaus on juuri hänelle ominainen yhtenäinen erikoisleimaisuus ja makusuuntaus, yksilöllinen viesti muille. Tyyli on jokaisen persoonallinen viesti ja ominaisuus, jonka muut näkevät ja pääättelevät millainen ihminen on ulkonäkönsä ja kokonaisolemuksen perusteella. Tyylikkyys on aina muotia, eikä sitä määritä meneillään olevat trendit. (Morris 1999: 64.) Tyyliin vaikuttavat kulttuuri, elinympäristö, lähipiiri, sukupuoli, sosiaalinen asema, työ, ja vartalon rakenne. Aikuisen tyyli on usein yksinkertainen, selkeä ja vakiintunut, kun taas nuorilla on usein rohkeampi tyyli, jolla haluavat viestiä sillä muille ihmisille. (Henderson 2006: 140-141.)

Tyylikkyys ei muodostu pelkästään design-vaatteita käyttämällä, vaan siihen vaaditaan kykyä osata yhdistellä omalle vartalotyyppille sopivia vaatteita ja kantaa ne oikein. Tärkein tyylikkyyden luoja on se, että tuntee olonsa mukavaksi ja kotoisaksi vaatteissa sekä asusteissaan. (Morris 1999: 65.) Vaatteiden värillä ja tyyllillä on suuri merkitys ulkonäköön. Ne yhdistettynä persoonallisuuteen ja omaan käsitykseen muodista ja tapaan käyttää vaatteita, sanelee tyylin. Kun tunnetaan oma tyylihenkilöisyys, pukeutuminen sujuu vaivattomasti. (Henderson 2006: 140.)

7.4.4 Tyylianalyysi

Tyylianalyysin avulla selvitetään henkilön tyylipersonaa. Sen avulla oma tyyli selkiytyy ja pukeutuminen sujuu vaivattomasti. Erilaisia tyylipersonia ovat luova, dramaattinen, romanttinen, klassinen, luonnollinen ja citytyyli. (Henderson 2006: 140.)

Luova tyylipersona on luova yhdistelemään eri vaatteita ja asusteita mielenkiintoisiksi kokonaisuuksiksi. Luovan vaatevarastossa on vaatteita vanhasta uuteen. Ostospaikat ovat usein kirpputorit ja pikku putiikit. (Henderson 2006: 144.) Dramaattinen tyylipersona pyrkii aina käyttämään viimeisintä muotia ja tulemaan huomatuksi. Ulkoinen olemus on hänelle tärkeä. Vaatevarasto koostuu monesta eri tyylistä, eikä vaatteiden käytännöllisyydellä ole väliä, pääasia, että ne ovat huomiota herättävät. Tyyliin kuuluu yhdistellä designvaatteita halvempiin trendivaatteisiin. (Henderson 2006: 146.) Romanttinen tyylipersona suosii sieviä ja romanttisia vaatteita. Kukat, rimpsut, rusetit, liehuvat helmat ja reunat ovat tämän tyylipersonan mieleen. Romanttisen vaatteet ovat aina kauniita ja naisellisia. Romanttinen käyttää aina yhteensopivia vaatteita. (Henderson 2006: 148.) Klassisen tyylipersonan edustajan asu on aina tyylikäs. Hän arvostaa huoliteltua ulkonäköä, eikä halua sekoittaa materiaaleja keskenään tai käyttää liian huomioita herättäviä väriyhdistelmiä. Klassinen ei seuraa muotia ja asukokonaisuudet ovat muodollisia. Klassisen kampaus on usein pitkään sama. (Henderson 2006: 150.) Luonnollisen tyylipersonan vaatteiden tärkein ominaisuus on mukavuus. Luonnollinen ei pidä pyntätystä lookista ja yksinkertaiset linjat ja mallit ovat enemmän luonnollisen tyyliä. Luonnollinen käyttää mieluiten matalia kenkiä ja pitkiä housuja niiden käytännöllisyyden ja mukavuuden vuoksi. Korut ovat hyvin minimalistisia. Hiukset ovat usein helppohoitoiset ja yksinkertaiset. (Henderson 2006: 152.) Citytyylin edustaja seuraa trendejä ja nauttii vaatteista, muttei suhtaudu niihin fanaattisesti. Citytyylin tyyli on todennäköisesti kokeillut monenlaisia tyyliä ja tietää nyt, mikä tyyli hänelle sopii. Citytyylin tyyli ei tee heräteostoksia, vaan ostaa vain sellaista, joka sopii jo olemassa olevaan vaatevarastoon. Hiukset ovat usein hillityt ja siistit. (Henderson 2006: 154.)

7.4.5 Etiketti

Etiketti ohjaa ihmisten pukeutumista eri tilanteissa ja helpottaa pukeutumista, antaen siihen selkeät ohjeet. Etikettiä noudattamalla ei sorru yli- tai alipukeutumiseen. Kun etikettipukeutumiseen yhdistetään itselle sopiva värimaailma ja huomioidaan oma vartalotyyppi, lopputulos on onnistunut. Etikettipukeutuminen on toisten huomioimista ja tilaisuuden arvostamista. (Pukeutumisopas 2015.)

Työpukeutumisessa huomioidaan työpaikan tavat asua valittaessa. Pukeutumisen tarkoitus on luoda uskottavuutta, arvokkuutta ja olla edustava. Laadukas työasu istuu hyvin ja säilyy siistinä koko päivän. (Teja 2014.)

Juhlatilaisuuksiin pukeuduttaessa miehen juhlapuku määrää naisen pukeutumisen ja juhlan alkamisaika määräävät naisen asun juhlavuuden ja helman pituuden. (Vaatturiliitto 2015.) Jos miehellä on päällään tumma puku, nainen pukeutuu etiketin mukaan vierailupukuun, juhla- tai iltapukuun. Jos miehellä on smokki, nainen pukeutuu vapaavalintaisesti lyhyeen tai pitkään iltapukuun. Jos miehellä on frakki, nainen pukeutuu täyspitkään iltapukuun. Miehen pukeutuessa shakettiin, nainen pukeutuu leninkiin tai juhlaan housuasuun. Jos pukeutumiskoodi on smart casual, naisen asu on lähes mikä tahansa siisti asu. (Vaatturiliitto 2015.)

Häihin pukeutumisessa on huomioitava, että mitä suurempi juhla, sitä tarkemmin pukeutumisetikettiä on noudatettava. Etiketin mukaan päivällä järjestettävissä häissä kaasolla ja muilla naisvieraililla on oltava ns. Vierailupuku, eli juhla- jakkupuku, mekon ja jakun yhdistelmä tai housupuku. Puvussa voi olla hattu sekä lyhyet käsiineet. Nykyisin hatun käyttö on soveliasta myös kello 18 jälkeen. Iltahäissä kaasolla on oltava pitkä juhlapuku, kuten myös lähisuvun naisilla. Jos miehet pukeutuvat frakkiin, naiset pukeutuvat pitkään iltapukuun. Naiset eivät käytä hattua juhlapuvun kanssa. (Pukeutumisopas 2015). Ulkomailla juhliin osallistuttaessa on syytä tiedustella juhlan järjestäjältä pukeutumisäännöistä, jotta ei loukkaisi vieraita tai maan kulttuuria. (Pukeutumisopas 2015.)

Syntymäpäiville pukeudutaan ajankohdan mukaan päivä- tai ilta-asuun. Pukeutuminen juhlaa, mutta vapaata. Kastejuhla on iloinen ja arvokas juhla, jota vietetään usein lähisukulaisten ja ystävien kesken. Juhlaan pukeudutaan juhlaan vaatteisiin, mutta paljastava pukeutuminen ei ole sopivaa. Rippijuhlaan pukeudutaan juhlavasti, mutta hillitysti tilaisuuden uskonnollisuuden vuoksi. Ylioppilasjuhlaan pukeutumisesta ei ole sääntöjä, siihen pukeudutaan juhlavasti oman mieltymyksen mukaan. Hautajaisiin pukeudutaan perinteisesti mustiin. Miehet pukeutuvat mustaan tai tummaan pukuun, naiset mustaan hillittyyn ja peittävään asuun, joka voi olla jakkupuku tai leninki. Korujen käyttöä on syytä välttää (Teja 2014.)

8 Opinnon osan suunnittelu

Kuten teoriataustaa kirjoittaessa, opinnon osan suunnittelussa lähdettiin liikkeelle hiusalan opetussuunnitelmasta ja asiakkaan tyylipalveluiden ammattitaitovaatimuksista. Opetussuunnitelman ammattitaitovaatimukset jaettiin osiin ja pohdittiin mihin tyylipalveluiden aihealueeseen kukin osaamistavoite tulisi sisällyttää ja mitkä osaamistavoitteet voidaan sisällyttää kaikkiin, ilman erityistä luokittelua.

Ammattitaitovaatimukset jakaessa syntyi myös käsitys siitä, mitkä kurssin teemat ovat. Kurssi jaettiin seitsemään osaan. Kun osaamistavoitteet oli jaettu, pohdittiin millaisilla tehtävillä nämä osaamistavoitteet täyttyvät.

Kurssi etenee lineaarisesti, eli kirjamaisesti osa kerrallaan, niin että opiskelija opiskelee yhden aihealueen, tekee vaadittavat oppimistehtävät ja palauttaa ne ennen seuraavan osan julkaisemista. Tehtävät ovat kuitenkin suoritettava määräajassa, jotta verkkokurssi saadaan suoritettua esimerkiksi yhden jakson kuluessa. Kurssimateriaalit on mahdollista julkaista myös kokonaisuudessaan yhdellä kerralla, mutta se on suositeltavaa tehdä osissa, jotta tehtävistä ei aiheudu opiskelijalle paineita niitä etukäteen silmäillessä. Kurssilla on myös tehtävä, joka on suunniteltu niin, ettei opiskelijalla pidä olla suurempaa käsitystä tulevista materiaaleista ja tehtävistä.

Kurssin materiaalit ovat melko lyhyitä ja ytimekkäitä, sillä verkkomateriaaleissa ei ole hyvä suosia kovin pitkiä tekstejä, vaan on oppilaan kannalta mielekkäämpää tehdä materiaaleista ennemminkin silmäiltävät. Materiaaleihin olen antanut pohjamateriaalin ja ohjannut opiskelijan itsenäiseen tiedonhakuun. Kurssin kohderyhmän ollessa aikuisopiskelijat, itsenäinen tiedonhaku on luonteva vaihtoehto sille, että kaikki oppimateriaali olisi annettu valmiina.

Materiaalit sisältävät paljon linkkejä erilaisille verkkosivuille. Osa sivuista ovat puhtaasti tekstiä sisältäviä informatiivisia sivustoja ja osa on linkkejä videoihin, jotka käsittelevät aihealueen asioita. Verkkokurssissa käytetään paljon apuna Mirva Muonan kirjaa Hyvännäköinen - yksilöllisen palvelun opas hiusalalle, jonka opiskelija voi lainata kirjastosta tai halutessaan ostaa omakseen. Pysin suunnittelemaan kurssin etenemään niin, että aiemmin opittua käytetään hyväksi seuraavassa tehtävässä. Opiskelijat perustavat kurssin alussa blogin, johon kaikki kurssin tehtävät palautetaan. Blogista muodostuu sähköinen portfolio kurssin töistä ja tehtävistä. Jokaisen aihealueen tehtävässä opiskelija liittää mukaan itsearvion tehtävästä.

Verkkokurssin ensimmäiset materiaalit ovat infomateriaaleja, joissa kerrotaan kurssin tavoitteet, laajuus ja muita ohjeita. Vaikka materiaaleissa ei ole vielä itse opetusmateriaalia, on ensimmäinen tehtävä siihen liitetty. Opiskelijan ensimmäinen tehtävä 1 a) on suunnitella itselleen kaksi kokonaisuutta, jotka sisältävät hiukset, meikin ja vaatteet. Toinen kokonaisuuksista on arkeen ja toinen vapaavalintaiseen juhlaan. Tehtävä on kaksiosainen. Toinen osa tehtävästä on verkkokurssin viimeinen tehtävä, jossa tehtävä toistetaan hyödyntäen kurssilla opittuja asioita, kuten väri- ja muoto-oppia ja tyylintulkintaa. Lisäksi opiskelijan tehtävä on vertailla näitä kokonaisuuksia keskenään. Miten ne eroavat toisistaan ennen ja jälkeen kurssin? Lisätehtävänä on koko kurssin ajan pohtia, miten noudatat

ammattietiikkaa, miten ylläpidät ergonomista ja turvallista työympäristöä, vältät työympäristöön liittyvät vaarat ja terveyshaitat? Näistä lyhyt pohdinta kurssin viimeisen tehtävän mukana.

Toinen kurssin osa käsittelee värejä ja värioppia. Materiaaleissa kerrotaan lyhyesti mistä väri syntyy, millaisia psykologisia vaikutuksia väreillä on, tutustutaan väriympyrään kuvin ja videoin, selvitetään mikä on värianalyysi ja tehdään netissä värianalyysitesti. Tehtävä 2 on kertoa, miten parturi-kampaaja hyödyntää työssään värioppia. Tehtävä 3 on etsiä internetistä tietoa ja kuvia eri värivuodenaikojen edustajista ja heille sopivista väreistä ja tehdä näistä kuvakollaasi. Kollaasiin liitetään kuvaus kunkin värivuodenajan ominaisuuksista. Lisätehtävänä on tehdä itselleen värianalyysi.

Kolmas kurssin osa käsittelee kasvojen muoto-oppia. Materiaaleissa tutustutaan eri kasvonmuotoihin ja siihen, mitä tulee huomioida eri kasvonmuotoja meikatessa ja hiustyytlejä suunniteltaessa, mutta pääosin opiskelijan on itse haettava tietoa näistä. Materiaalin lisäksi Hyvännäköinen -kirjan sivut, joista lisätehtävänä kehoitetaan tekemään muistiinpanoja itselle. Aihealueen tehtävä 4 on suunnitella eri kasvotyypeille arkeen sopiva meikki ja hiukset (leikkaus ja värjäys) hyödyntäen väri- ja muoto-oppia. Suunnitelmista tehdään kuvakollaasi perusteluineen.

Neljäs kurssin osa jatkuu vartalon muoto-opilla ja mittasuhteilla. Materiaaleissa tutustutaan eri vartalotyyppeihin ja vartalon mittasuhteisiin. Materiaalia on jonkin verran, mutta opiskelijaa ohjataan itsenäiseen tiedonhakuun valitsemastaan lähteestä. Tehtävä 5 on etsiä tietoa eri vartalotyypeistä ja selvitettävä millaiset linjat, kuviot ja kankaat vaatteissa sopivat kullekin vartalotyyppille ja mitä tulisi välttää.

Viides kurssin osa käsittelee pukeutumista, muotia ja etikettiä. Etikettiin opiskelijat tutustuvat eri nettisivuilla, joissa on tietoa aiheesta. Aihealueen tehtävä 6 on etsiä kuvia eri vartalotyypeistä ja suunnitella niihin sopivat asukokonaisuudet hyödyntäen väri- ja muoto-oppia. Tehtävässä on huomioitava vallitseva muoti sekä etikettisäännöt. Kuvista tehdään kollaasi ja liitetään mukaan perustelut valinnoista.

Kuudes kurssin osa käsittelee tyyliä ja tyylin tulkintaa. Materiaaleissa käydään lyhyesti läpi, mitä tyyli on, mikä on tyylianalyysi ja millaisia tyylipersoonia on. Opiskelijoita kehoitetaan tutustumaan Hyvännäköinen -kirjan sivuihin, jotka käsittelevät tyyliä ja etsimään haluamastaan lähteestä tietoa tyylianalyysistä ja eri tyylipersoonista, kirjaamaan ylös jokaisen tyylipersoonan piirteitä. Lisäksi pohtia miten kulttuurilliset seikat ja henkilön ikä vaikuttavat tyyliin. Kurssin osassa käydään läpi tyyliuosituksia ja tyyliuosituksen vaiheet. Aihealueen tehtävä 7 on suunnitella nais- ja miesmallille kaksi kokonaisuutta, toinen suureen

juhlaan ja toinen vapaavalintaiseen tilaisuuteen hyödyntäen väri- ja muoto-oppia, huomioimalla asiakkaan kulttuuritaustan, noudattamalla etikettiä, huomioimalla kauden muodin ja asiakkaan tyylin erityispiirteet (tyylianalyysin tulos). Kummallekin asiakkaalle tehdään tyyliä koskevat suositukset kirjallisena. Ensin tehdään kirjallinen suunnitelma kokonaisuuksista kuvin ja tekstein, joissa perustellaan valintoja. Toteutuksesta kuvat ja raportti, jossa perustelut valinnoista. Tämä kurssin osan tehtävä on koko kurssin laajin ja vaativin.

Seitsemäs ja viimeinen kurssin osa käsittelee hiusalan estetiikkaa ja kauneutta. Materiaaleissa kerrotaan mitä estetiikka ja esteettisyys ovat, miten niitä tarvitaan hiusalalla. Liitteenä on linkki sivustolle, jossa on paljon asiaa kauneudesta ja estetiikasta. Lisäksi kehoitetaan lukemaan lisää Hyvännäköinen -kirjasta. Lisätehtävänä on pohtia, mitä kauneus on ja mikä tekee asiasta tai ihmisestä kauniin? Aihealueelle ei ole palautettavaa tehtävää, vaan lopuksi on tehtävä 1 b) joka on kurssin ensimmäisen tehtävän toinen osa, jossa opiskelija toteuttaa itselleen arki- ja juhla kokonaisuuden, tällä kertaa kurssilla opittuja asioita hyödyntäen ja näitä kahta tehtävää vertaillen. Tehtävä sisältää laajemman itsearviointin käsittäen kaikki kurssin tehtävät sekä ensimmäisissä materiaaleissa annetun pohdinta tehtävän palautuksen.

Ohjaava opettaja ohjeistaa tehtävissä tarvittaessa sähköpostitse. Opiskelijan palautettua tehtävän, opettaja antaa mahdollisimman pian palautetta tehtävästä opiskelijalle, jotta opiskelija saa opintojen edetessä käsityksen omasta kehityksestään ja näin saa mahdollisuuden kehittää itseään paremmin, kun tiedostaa omat vahvuutensa ja heikkoutensa. Palaute voidaan välittää opiskelijalle esimerkiksi sähköpostilla.

Ammattitaitovaatimusten täyttyminen kurssilla

- Osaa suunnitella erilaisia asiakkaan tyyliä tukevia palvelukokonaisuuksia eri tilaisuuksiin (hiukset, ehostus, pukeutuminen)

Täyttyy materiaalien 6 tyyli, tehtävässä 7: Suunnittele mies- ja naismallille kaksi kokonaisuutta (yhteensä 4 kokonaisuutta). Toinen suureen juhlaan (esim. häihin) ja toinen vapaavalintaiseen tilaisuuteen. Kokonaisuus = hiukset, ehostus ja pukeutuminen hyödyntäen muoto- ja värioppia, huomioimalla asiakkaan kulttuuritaustan, noudattamalla etikettiä, huomioimalla kauden muodin ja asiakkaan tyylin erityispiirteet (tyylianalyysin tulos). Kummallekin asiakkaalle tehdään kirjallisena tyyliä koskevat suositukset. Tee ensin kirjallinen suunnitelma kokonaisuuksista, johon liität kuvia ja tekstiä, jossa perustelut valintoja. Sitten toteutus + raportti, jossa perustelut valinnoista ja kuvat toteutuksesta

- Ottaa huomioon muodin ja tyylin erityispiirteitä

Täyttyy materiaaleissa 5 pukeutuminen ja materiaaleissa 6 tyyli ja tyylianalyysi.

- Hyödyntää etikettisääntöjä tyylipalveluissa

Täyttyy materiaaleissa 5 pukeutuminen, tehtävässä 6: Etsi kuvia eri vartalotyypeistä. Suunnittele niihin sopivat asukokonaisuudet hyödyntäen väri- ja muoto-oppia. Huomioi vallitseva muoti sekä etikettisäännöt. Tee näistä kuvakollaasi ja liitä mukaan perustelut valinnoista. Vaatimus täyttyy myös tehtävässä 7, joka on kuvattu aiemmin.

- Ottaa huomioon asiakkaan ihonvärin, kasvojen ja vartalon mittasuhteet sekä persoonalliset ja kulttuurilliset ominaisuudet

Täyttyy materiaaleissa 2 värit, materiaaleissa 3 muoto-oppi kasvot ja materiaaleissa 4 muoto-oppi vartalo. Tehtävässä 2: Miten parturi-kampaaja hyödyntää työssään värioppia? Tehtävässä 3: Etsi internetistä tietoa ja kuvia eri värivuodenaikojen edustajista ja heille sopivista väreistä. Tee näistä kuvakollaasi. Liitä kuviin kuvaus kunkin värivuodenajan ominaisuuksista. Tehtävässä 4: Suunnittele eri kasvotyypeille arkeen sopiva meikki ja hiukset (leikkaus ja värjäys) hyödyntäen väri- ja muoto-oppia. Pohdi kasvon muotoja lieventäviä ja korostavia asioita. Tee kuvakollaasi perusteluineen valmiista kuvista tai toteuta omalle mallille. Tehtävässä 5: Etsi internetistä, kirjoista tai valitsemastasi lähteestä tietoa vartalon mittasuhteista sekä eri vartalotyypeistä ja näille sopivista asuista. Millaiset linjat, kuviot ja kankaat vaatteissa sopivat kullekin vartalotyypille, mitä tulisi välttää? Mitkä ovat lieventäviä ja korostavia tekijöitä pukeutumisessa. Kirjoita jokaiselle vartalotyypille ohjeet pukeutumiseen.

- Toteuttaa suunnitelman mukaisen tyyliä tukevan palvelukokonaisuuden asiakkaalle
- Osaa neuvoa asiakasta ulkoiseen olemukseen liittyvissä asioissa
- Osaa suositella ja myydä tyylipalveluja sekä
- Osaa toimia yhteistyössä eri sidosryhmien kanssa

Täyttyvät materiaaleissa 6 tyyli ja tehtävässä 7, joka on kuvattu aiemmin.

- Hankkia tietoa erilähteistä
- Hyödyntää työssään eri ilmaisukeinoja ja tietotekniikkaa
- Toimia erilaisissa asiakas- ja vuorovaikutustilanteissa

Täyttyy lähes jokaisessa tehtävässä, sillä tehtävät sisältävät huomattavan paljon itsenäistä tiedonhakua eri lähteistä ja toimimista erilaisissa vuorovaikutustilanteissa.

- Edistää toimintansa turvallisuutta ja vastuullisuutta työssään
- Ylläpitää terveellisiä elintapoja, yhteisönsä ihmissuhteita sekä toiminta- ja työkykyään
- Ylläpitää ergonomista, terveellistä ja turvallista työympäristöä
- Tunnistaa työhön ja työympäristöön liittyvät vaarat ja terveyshaitat sekä osaa ennakoida ja suojautua niiltä
- Noudattaa ammattietiikkaa

Täyttyvät ensimmäisissä materiaaleissa annetussa tehtävässä, jossa kehoitetaan opiskelijaa pohtimaan koko kurssin ajan tehtäviä työstäessään kyseisiä asioita ja palauttamaan kurssin viimeisen tehtävän mukana lyhyt pohdinta.

- Osaa arvioida omaa työtään

Täyttyy jokaisen tehtävän mukana pyydetyllä itsearvioinnilla.

9 Pohdinta

Opinnon osaa suunniteltaessa ei annettu tietoa siitä, millaisella sisällöllä tyylipalvelut -kurssi on aiemmin toteutettu, minkälaisia materiaaleja tai tehtäviä kurssi on pitänyt sisällään, joten kurssin sisältö ja materiaalit on suunniteltu täysin opetussuunnitelmaan nojautuen.

Kurssi sisältää osia kognitiivisesta, konstruktivistisesta ja humanistisesta oppimisteoriasta. Kognitiivisuus ilmenee siinä, että oppijasta tehdään kurssilla itse aktiivinen, kehoitetaan itsenäiseen työhön ja itsearviointiin. Konstruktivismi ilmenee myös oppilaan omalla aktiivisuudella, sillä tämän näkemyksen mukaan tietoa ei voida sellaisenaan siirtää opiskelijalle, vaan opiskelijan on itse luotava oma tietorakenteensa, johon vaikuttaa aiemmin koettu ja opittu.

Humanistinen oppimisteoria näkyy lähinnä siinä, että materiaali on suunnattu aikuisille ja näin oppimista ohjaa motivaatio, vapaa tahto ja vastuu. Opettajan tehtävä on vain ohjata opiskelija tiettyyn suuntaan. Kurssissa on piirteitä materiaalikeskeisestä opetuksesta, jossa opiskelijaa ohjataan ja tuetaan materiaalin hakuun ja käyttöön sekä tehtäväkeskeisestä opetuksesta, jossa työstetään suuria oppimistehtäviä.

Oppimistyyliä huomioin materiaaleissa siten, että auditiiviselle oppijalle, joka oppii parhaiten kuulemalla, on muun materiaalin lisäksi videoita tukemaan oppimista. Visuaaliselle oppijalle

lisänä materiaaleissa on kuvia, kuvioita ja kaavioita, myös heille hyvää materiaalia ovat videot. Kinesteettiset oppivat hyvin omatoimisesti ja itsenäisesti tehden, verkkokurssi on pääasiallisesti itsenäistä työskentelyä. Taktiiliset oppijat oppivat käsillään tehden ja tehtävät sisältävätkin kokonaisuuksia, jotka tehdään käsin.

Opetuksen ollessa hyvin erilaista verkossa kuin lähiopetuksessa, ohjaus on myös erilaista. Ohjeet on pyritty tekemään mahdollisimman selkeiksi, jotta opiskelija osaa lähteä työskentelemään ilman lisäohjeita. Jos opiskelija tarvitsee lisäohjausta työskentelynsä, voi opiskelija pitää yhteyttä ohjaajaansa jonkin reaaliaikaisen verkkotyökalun avulla. Sosiaalisesta mediasta hyviä yhteydenpitoon ovat, esimerkiksi yhteisöpalvelu Facebook, tai pikaviestipalvelu Skype. Tyylipalvelut verkkokurssilaiset voivat perustaa Facebookiin oman ryhmän, jossa opiskelijat voivat toimia toistensa tukena vaativissa tehtävissä ja mahdollisesti saada neuvoja tilanteissa, joissa kaipaavat apua. Myös ohjaavan opettajan on hyvä olla kyseisessä ryhmässä. Perinteisempi verkkotyökalu, sähköposti, on myös hyvä yhteydenpito ja ohjausväline, mutta ei yhtä reaaliaikainen kuten jokin sosiaalisen median muoto.

Facebookin sijasta voidaan perustaa esimerkiksi kurssiblogi, jossa voidaan käydä keskusteluita ja ohjataan opiskelijoita, jos kaikki opiskelijat eivät käytä Facebookia, eivätkä siihen ole innokkaita liittymään. Jos kaikki sen sijaan käyttävät kyseistä palvelua, se on todennäköisesti helpoin ja vaivattomin yhteydenpitotapa kurssilaisten ja ohjaajan välillä.

Kurssi arvioidaan hyväksytty/hylätty menetelmällä, joten arvioinnissa keskityin Tyydyttävä (1) osaamistavoitteet täyttäviin kriteereihin vähimmäisvaatimuksina kurssin läpäisyyn.

Lähteet

Kirjallisuus:

Black, S., 2012, The sustainable fashion handbook, London, UK, Thames & Hudson

Buscher, C., 1992, Värianalyysi - löydä omat värisi, Gummerus

Collin, K. & Paloniemi, S., Aikuiskasvatus tieteenä ja toimintakenttänä, Juva 2007, PS kustannus / Ulla Maija Valleala

Entrup, B., 2014, Make-up - 50 nopeata meikkiä vaihe vaiheelta -luonnollisen kauniista muodin huipulle, Helsinki, Readme.fi

Henderson, V. & Henshaw, P., 2006, Oikeat värit - varma tyyli, Hämeenlinna, Karisto

Jones, M. 2000, Hair Secrets, New York, USA, Collins & Brown Limited

Koli, H., 2008, Verkko-ohjauksen käsikirja, Finn Lectura

Kupias, P., 2000, Oppia opetusmenetelmistä, Educa-instituutti

Morris, S., 1999, Kauneuden käsikirja, Hämeenlinna, Karisto

Muona, M., 2015, Hyvännäköinen - yksilöllisen palvelun opas hiusalalle, Kotka, Pikku Reata Oy

Mäkelä, L., 2010, Verkkokurssi opetuksen ja oppimisen kompleksisena toimintatilana, Tampere, Yliopistopaino

Opetushallitus, 2009, Hiusalan perustutkinto, parturi-kampaaja, ammatillisen tutkinnon perusteet, Määräys 27/011/2009, Vaasa, Oy Fram Ab

Reijo, A. Kauppila, 2000, Opetus, Juva, 2003, Opi ja opeta tehokkaasti, PS kustannus

Rogers, J., 2004, Aikuisoppiminen Tampere, Tammerpaino Oy

Ruohotie, P., 2000, Oppiminen ja ammatillinen kasvu, Juva, WSOY Oy

Sarkima, M., 2014, Hair Bible, Helsinki, Kustannusosakeyhtiö Tammi

Uusivirta, M., 1976, Kauneudenhoitoalan muoto-oppi, Keuruu, Otava

Vaara, R., 2013, Meikki itselle ja ammatiksi, Bookwell Oy, Edita

Verkkolähteet:

Color E-nalysis 2010, Värianalyysi, Viitattu 30.4.2015.
http://www.coloreanalysis.com/online_color_analysis.html

E-kirja, Verkko-opettaja, Suominen Riitta, Klaava media 2013
<https://www.ellibslibrary.com/book/978-952-5901-67-2>

Keski-Uudenmaan koulutuskuntayhtymä 2015, Yhteistyökumppanin esittely, Viitattu 30.1.2015
www.keuda.fi/tietoa-keudasta/tietoa-keudasta/opinnot/opiskelu-keudassa

Nicehouse 2010, Eija-Liisa Larsén, värianalyysi, Viitattu 20.5.2015.
<http://www.nicehouse.fi/vaatehuo/tyylit/colors3.htm>

Opetushallitus, 2015, Arvioinnin opas - Ammatillinen peruskoulutus, näyttötutkinnot
http://www.oph.fi/download/165456_arvioinnin_opas.pdf

Opetushallitus, 2015, Hiusalan perustutkinto, parturi-kampaaja, ammatillisen perustutkinnon perusteet, määräys 43/011/2014, Viitattu 23.06.2015
http://www.oph.fi/download/162246_hiusalan_pt_01082015.pdf

Studio Merilinna 2015, Pukeutumisetiketti, Viitattu 26.5.2015
<http://pukeutumisopas.com/>

Suomen vaatturiliitto Oy 2015, Pukeutumisetiketti, Viitattu 26.5.2015
<http://www.vaatturiliitto.fi/pukeutumisetiketti/6>

Tie Vie 2001-2006, Oppimiskäsitykset, Viitattu 28.1.2015
www.tievie oulu.fi/verkkopedagogiikka

Tekstiili ja muotialat 2014, Pukeutumisopas - Vaikuta vaatteilla, Viitattu 27.5.2015
<http://www.teja.fi/pukeutuminen/37.html>

Turun ammatti-instituutti, Aikuiskoulutus 2010, Viitattu, 30.1.2015
<http://www.turkuai.fi/Public/default.aspx?nodeid=10326&culture=fi-FI&contentlan=1>

Kuviot

Kuvio 1: Verkko-ohjaus - osaamista ja toimintaa (Koli 2008: 26.)	13
--	----

Taulukot

Taulukko 1 Vaiheistettu oppimistehtävin ohjattu prosessi, (Koli 2008: 61).	15
--	----

Liitteet

Liite 1 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 1 - Info	38
Liite 2 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 2 - Värit.....	40
Liite 3 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 3 - Muoto-oppi, kasvot	46
Liite 4 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 4 - Muoto-oppi, vartalo	50
Liite 5 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 5 - Pukeutuminen	54
Liite 6 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 6 - Tyyli.....	59
Liite 7 Asiakkaan tyylipalvelut verkkokurssimateriaali 7 - Estetiikka.....	63
Liite 8 Asiakkaan tyylipalvelut tehtävät ja arvioinnit	67

Liite 1 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 1 - Info

Tervetuloa asiakkaan tyylipalvelut verkkokurssille!

Info

- Laajuus 40 otp + näyttötutkinto 10 otp
- Opintojaksolla opitaan kasvojen ja vartalon muoto- ja värioppia, estetiikkaa, pukeutumista sekä etikettiä ja tyylin analysointia.
- Opinnoissa käytetään apuna Mirva Muonan kirjaa Hyvännäköinen – yksilöllisen palvelun opas hiusalalle.
- Kaikki opintojakson tehtävät palautetaan henkilökohtaiseen blogiin, josta muodostuu sähköinen portfolio kurssin toista.
- Jokaisen palautetun tehtävän mukana palautetaan lisäksi lyhyt itsearviointi.
- Opiskelija saa kirjallisen palautteen jokaisen tehtävän palautettuaan. Kurssin/kurssin oppimistehtävien arviointi hyväksytty/hylätty.
- ❖ -merkinnällä varustetut tehtävät ovat ns. Lisätehtäviä, eikä niitä tarvitse palauttaa.

Asiakkaan tyylipalvelut	
Kokonaistavoitteet	<ul style="list-style-type: none"> - Oppia suunnittelemaan erilaisia asiakkaan tyyliä tukevia palvelukokonaisuuksia, jotka sisältävät hiukset, meikin ja pukeutumisen eritilaisuuksiin. - ottamaan huomioon muodin ja tyylin erityispiirteitä sekä hyödyntää etikettisääntöjä tyylipalveluissa. - huomioimaan väri- ja muoto-opilliset seikat toteuttaessaan tyylipalveluita.
Vaiheistus ja aikataulu	Kurssi on jaettu 7 osaan, joissa jokaisessa on aihealueen mukainen oppimistehtävä/tehtävät.
Ohjaaja	Ohjaajan yhteystiedot ja miten ohjaaja on tavoitettavissa

Tehtävä 1a)

- Suunnittele itsellesi kaksi sopivaa kokonaisuutta, jotka sisältävät hiukset, meikin ja vaatteet. Toinen kokonaisuuksista suunnitellaan arkeen ja toinen vapaavalintaiseen juhlaan. Tee kokonaisuuksista kirjallinen raportti perusteluineen ja kuvineen.

Lisäksi:

Kurssin tehtäviä työstäessäsi pohdi:

- miten noudatat ammattietiikkaa
- miten ylläpidät ergonomista ja turvallista työympäristöä
- vältät työympäristöön liittyvät vaarat ja terveyshaitat

Palauta lyhyt pohdinta kurssin viimeisen tehtävän mukana.

Liite 2 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 2 - Värit

Värit

Valo on..

..aaltoliikkeenä etenevää sähkömagneettista säteilyä ja sen väri voidaan määrittää säteilyn taajuuden ja aaltopituuden mukaan. Jokainen taajuus vastaa jotain tiettyä väriä.

Väri syntyy..

..valosta ja se on näköaistimus. Näemme värit, koska esineet heijastavat osan niihin osuneesta valosta. Valonsäteiden kohdatessa esineen pinnan, osa valosta heijastuu takaisin ja osa imeytyy eli absorboituu siihen tai kulkee sen läpi, muuttaa suuntaa eli taittuu. Eri materiaalit taittavat valoa eri tavalla.

Värien psykologiset vaikutukset

Värissä voidaan
määritellä sen:

- Aktiivisuus
 - Lämpö
 - Painovaikutelma
 - Läheisyysvaikutelma
- Värit voivat olla aktiivisia, ne kiihottavat, herättävät huomiota ja ärsyttävät. Punainen on väreistä aktiivisin ja vihreä passiivisin
 - Värit voidaan kokea lämpiminä tai kylminä. Punaista sisältävät värit koetaan lämpiminä ja siniseen taittavat kylminä.
 - Vaaleat ja viileät värit antavat vaikutelman keveydestä kun taas tummat ja lämpimät värit vaikuttavat raskailta.
 - Lämpimät värit näyttävät lähestyviltä ja kylmät värit etääntyviltä.

Väriympyrä

Päävärit, perus- eli **primaarivärit** punainen, sininen ja keltainen.

Näitä sekoittamalla saadaan välivärejä eli **sekundäärivärejä**, vihreää, oranssia ja violettiä.

Vastavärit, täydennysvärit eli komplementtivärit ovat väriympyrässä päävärin vastapuolella.

Tertiäärivärit eli kolmannen asteen värit saadaan sekoittamalla sekundäärivärejä ja päävärejä keskenään.

Kvartäärivärit saadaan sekoittamalla keskenään kahta sekundääriväriä.

Värimäärittelyjärjestelmä

Munsselin järjestelmä vuodelta 1903 on tunnetuin värimäärittelyjärjestelmä. Järjestelmä löytää väreistä kolme ominaisuutta:

SÄVY

Viittaa värin pohjasävyyden. Se voi olla lämmin eli keltapohjainen tai viileä eli sinipohjainen.

VALOISUUS

Kertoo värin syvyyden ja sen kuinka tumma tai vaalea se on. Esimerkiksi kampaamossa hiusvärin numero kertoo värin syvyyden.

TÄYTELÄISYYS

Kertoo värin kirkkauden ja puhtauden. Toiset värit ovat kirkkaita ja eloisia, heijastavat valoa. Toiset himmeitä tai murrettuja ja imevät valoa.

Brandon Schaeferin video väriympyrästä:

<https://www.youtube.com/watch?v=tpcoiDRZCFM>

Tutustu muihin Schaeferin värivideoihin:

<http://www.brandon-schaefer.com/videos/>

Linkkejä

Kuvataiteilija Päivi Hintsasen sivut:

<http://www.coloria.net/index.htm>

Videoita väriympyrästä:

Kelly Eddington – Color wheel tutorial – How to mix paint

https://www.youtube.com/watch?v=_BHHf1-dmco

Paintbasket.com – Color wheel chart mixing theory painting tutorial

<https://www.youtube.com/watch?v=WYZWDEmLRgo>

Sessions College – Color Theory: Color Wheel

<https://www.youtube.com/watch?v=59QGexKdFUI>

Värianalyysi

- Värianalyysin tarkoitus on löytää henkilölle sopivat värisävyt. Värianalyysissa tutkitaan eri värien sävyjä, valoisuutta ja täyteläisyyttä ihoa, silmiä ja hiuksia vasten ja määritellään näin henkilön värianalyysin tulos.
- Vaikka jokainen ihminen on erilainen, heidät voidaan jakaa neljään luokkaan eli värivuodenaikaan, joilla on tietyt ominaiset piirteet ja joille sopivat tietyt värit.
- Kun väri on henkilölle sopiva, kasvot tuntuvat valaistuvan alhaalta päin. Iho näyttää nuorelta, hehkuvalta ja raikkaalta. Silmien väri näyttää syvemmältä ja huomio kiinnittyy enemmän henkilöön kuin väriin. Jos väri on väärä, kasvojen ympärille muodostuu tummia tai värillisiä varjoja, kasvot näyttävät väsyneeltä, ihon pinta epätasaiselta ja väri korostuu enemmän kuin itse henkilö.

Linkki värianalyysiin:

http://www.coloreanalysis.com/hair_color.html

Tehtävä 2

- Miten parturi-kampaaja hyödyntää työssään värioppia?

Tehtävä 3

- Etsi internetistä tietoa ja kuvia eri värivuodenaikojen edustajista ja heille sopivista väreistä. Tee näistä kuvakollaasi. Liitä kuviin kuvaus kunkin värivuodenajan ominaisuuksista.
- ❖ Tee itsellesi värianalyysi.

Lähteet:

Vaara, R., 2013, Meikki itselle ja ammatiksi, Bookwell Oy, Edita

Henderson, V. & Henshaw, P., 2006, Oikeat värit – varma tyyli, Hämeenlinna, Karisto

Kuvat:

Etusivu:

www.pinterest.com

Johannes Ittenin väriympyrä 1961

http://fi.wikipedia.org/wiki/Johannes_Itten

Liite 3 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 3 - Muoto-oppi, kasvot

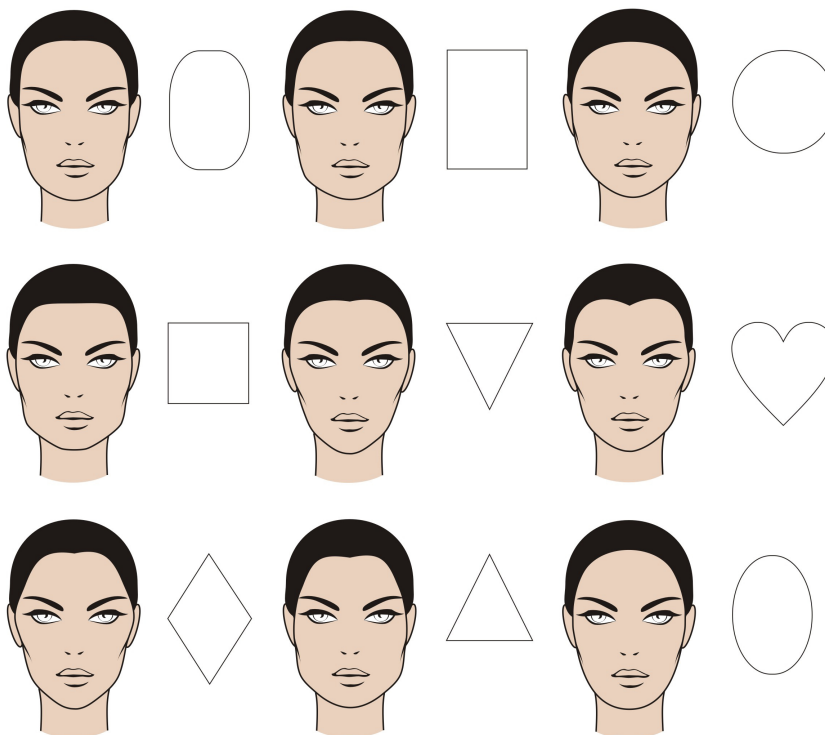
- Kasvojen muoto-oppi tuntemalla asiakkaalle voidaan toteuttaa mahdollisimman hyvin sopiva kampaussuunnitelma ja meikki, joilla saadaan tuotua esiin kasvojen parhaat puolet. Kasvon piirteitä voidaan korostaa tai päinvastoin häivyttää niin hiusten leikkauksella kuin meikilläkin. Kasvojen ihanteellinen muoto on ovaali, joten hiustyyliä haetaan sopusuhtaisuutta ja ovaalia päämuotoa. Kasvoja meikatessa sitä haetaan korostuksilla varjostuksilla.
- Kasvot eivät ole symmetriset, vaan kumpikin puoli kasvoista on erilaiset. Samoin kasvojen ylä- ja alaosa ovat erimuotoisia. Naisten piirteet ovat pehmeämmät kuin miesten. Miesten nenäsilta on korkeampi ja nenä suurempi kuin naisella. Naisella leuka on pienempi ja ylähuuli suurempi kuin miehellä.
- Kasvojen muotoa voidaan muuttaa leikkaamalla lyhentäviä, poikkinaisia, pidentäviä pystyjä ja lyhentäviä tai pidentäviä viistoja linjoja tiettyihin kohtiin hiusten ja parran avulla. Hiusmallia suunniteltaessa on huomioitava myös asiakkaan kaula, jonka pituuden ja paksuuden vaikutelmaan pystytään hiustenleikkauksella vaikuttamaan. Lyhytkaulaiselle suositetaan viistoja linjoja leikkaus- ja kampaussuunnissa ja pitkäkaulaiselle vaakalinjat tuovat sopusuhtaisuutta

Kasvonmuodot

Voidaan jakaa seitsemään eri muotoon:

- Ovaali
- Pyöreä
- Neliö
- Suorakulmio
- Kolmio
- Sydän eli kärkikolmio
- Timantti eli vinoneliö

Kasvot ovat hyvin erilaisia, joten variaatioita kasvojen muodoista löytyy. Muoto voi olla esimerkiksi venytetty ovaali, joka on pidempi ja kapeampi versio ovaalista.

Wayne Gossin video kasvonmuodoista

<https://www.youtube.com/watch?v=UlKrxvfYQyw>

- ❖ Tutustu Hyvännäköinen –kirjan sivuihin 88-97 ja tee itsellesi muistiinpanoja alueen tärkeimmistä asioista.
- ❖ Selvitä oma kasvojen muotosi.

Tehtävä 4

- Suunnittele eri kasvotyypeille arkeen sopiva meikki ja hiukset (leikkaus ja värjäys) hyödyntäen väri- ja muotooppia. Tee kuvakollaasi perusteluineen valmiista kuvista tai toteuta omalle mallille.

Lähteet:

Vaara, R., 2013, Meikki itselle ja ammatiksi, Bookwell Oy, Edita

Luukkainen, T., Raivio, T. & Väliaho, T., 2007, Meikkaus, Helsinki, WSOY
Oppimateriaalit

Kuvat:

Kansi:

www.rheannasbeautyroom.com

Kasvonmuodot:

www.healthandstyleinstitute.com

Liite 4 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 4 - Muoto-oppi, vartalo

Muoto-oppi Vartalo

Vartalotyypit

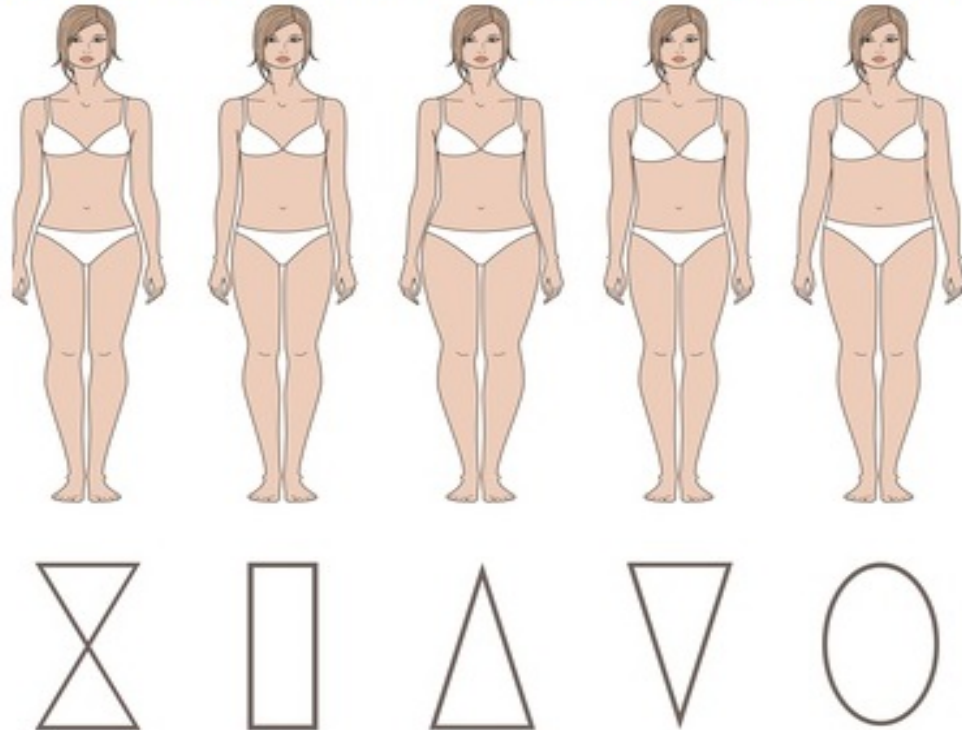
Vartalotyypit voidaan jakaa viiteen eri tyyppiin

- X-vartalo eli tiimalasi
- H-vartalo eli suorakaide
- A-vartalo eli kolmio
- Y-vartalo eli kärkikolmio
- O-vartalo eli pyöreä

Kaikki eivät kuitenkaan sovi yhteen vartalotyyppiin, vaan ovat yhdistelmä kahdesta eri vartalotyyppistä.

X-VARTALO H-VARTALO A-VARTALO Y-VARTALO O-VARTALO
TIIMALASI SUORAKAIDE KOLMIO KÄRKIKOLMIO PYÖREÄ

Vartalon mittasuhteet

- Mittasuhteissa arvioidaan ylävartalon suhdetta jalkojen pituuteen ja vyötärön paikkaan.
- Kun tunnetaan vartalon mittasuhteet, voidaan vaatteilla korjata vartalon epätasapainoisuutta ja antaa vaikutelma paremmista mittasuhteista.

Eri mittasuhteita:

- Korkea vyötärö + matala lantio + pitkät jalat
- Korkea vyötärö + korkea lantio + keskipitkät tai lyhyet jalat
- Matala vyötärö + matala lantio + keskipitkät tai lyhyet jalat
- Matala vyötärö + korkea lantio + lyhyet jalat

Vartalo voi olla kooltaan pieni, keskikokoinen tai kookas. Koko määräytyy pituuden ja luustorakenteen mukaan.

Vartalon muoto ja mittasuhteet määräävät, millaisia yksityiskohtia vaatetuksessa tulisi suosia. Vartalon muodon ja mittasuhteiden lisäksi on huomioitava asiakkaan povi, asun pääntie, hartialinja, hihat, vyötärö, takamus, vatsa, reidet, sääret ja nilkat.

Vartalotyypin mukaan pukeutuminen

- Vaatekoko tai ruumiinrakenne ei ole ratkaiseva tekijä siinä, näyttääkö hyvältä, vaan vaatteiden istuvuus. Kun tiedostetaan oma perusruumiinrakenne, voidaan käyttää kyseiselle rakenteelle sopivia vaatteita.
- Eri vartalotyypeille sopivat eri leikkaukset, materiaalit, muodot ja kuviot. Oikeanlaisilla vaatteilla voidaan tuoda esiin parhaat puolet ja häivyttää niitä alueita joihin ei olla tyytyväisiä.
- Tavoitteena on aina sopusuhtainen vartalo eli tiimalasi, jolla on hartiat ja lantio saman levyiset, erottuva povi, pyöreä takamus ja selvästi erottuva vyötärö.

Tehtävä 5

Etsi internetistä, kirjoista tai valitsemastasi lähteestä tietoa vartalon mittasuhteista sekä eri vartalotyypeistä ja näille sopivista asuista. Millaiset linjat, kuviot ja kankaat vaatteissa sopivat kullekin vartalotyypille, mitä tulisi välttää? Kirjoita jokaiselle vartalotyypille ohjeet pukeutumiseen.

Lähteet:

Henderson, V. & Henshaw, P., 2006, Oikeat värit – varma tyyli, Hämeenlinna, Karisto

Uusivirta, M., 1976, Kauneudenhoitoalan muoto-oppi, Keuruu, Otava

Luoma, T. & Luoma-Tuominen, J., 2009, Muoti-ilmiöitä antiikista nykyaikaan, Helsinki, WSOYpro Oy

Muona, M., 2015, Hyvännäköinen – yksilöllisen palvelun opas hiusalalle, Kotka, Pikku Reata Oy

Kuvat:

Etusivu:

www.ehiyo.com

Marilyn Monroe:

<https://thestyleguide2015.wordpress.com/tag/rectangle/>

Vartalotyypit:

www.muotijakauneus.net

Liite 5 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 5 - Pukeutuminen

Muoti

- Muoti tarkoittaa jonakin aikana vallitsevaa makusuuntaa, tyyliä tai ihannetta. Muotia voi olla pukeutumistyyli, hius- tai meikkityyli, jonka tietty joukko ihmisiä omaksuu. Muoti vallitsee tietyn ajan, ennen kuin se muuttuu ja tilalle syntyy uusi muoti.
- Trickle-down-teorian mukaan muoti syntyy ylemmän luokan keskuudessa ja siirtyy sieltä alemman luokan muodiksi. Esimerkkinä julkisuuden henkilöt käyttävät huippusuunnittelijoiden vaatteita ja alemman yhteiskuntaluokan ihailun tuloksena muoti siirtyy ylhäältä alas. Trickle-across-teorian mukaan muoti saattaa syntyä missä tahansa yhteiskuntaluokassa ja teorian mukaan on olemassa niin sanottuja muodin edelläkävijöitä, jotka ottavat uutuudet omakseen ensin, levittäen niistä tietoa median ja oman henkilökohtaisen verkostonsa avulla. Teoria on saanut alkunsa 60-luvulla, suunnittelijoiden alkaessa suunnitella kohtuuhintaista nuorisomuotia.

- Trickle-up-teorian mukaan muoti syntyy yhteiskunnan alemmissa luokissa. Useimmiten nuorten ala- ja vastakulttuurien edustajat, esimerkiksi epätavallisesti pukeutuvat, seksuaaliset vähemmistöt tai vähävaraiset nuoret ovat muodin luoja tämän teorian mukaan. Muodin leviämiseen vaaditaan kuitenkin jonkin sosiaalisen eliitin hyväksyntä ja muoti muutetaan hieman hyväksyttävämpään muotoon ja nimetään se tai annetaan sille jokin tunnuslause. Esimerkkinä hippimuoti.
- Kun puhutaan, että jokin on trendikäs, tarkoitetaan sen olevan muodikas. Nämä eivät kuitenkaan tarkoita samaa, vaan trendi on laajempi asia, joka on syntynyt kauan aikaa ennen kyseisen asian muodikkaaksi tulemistä. Trendejä voi olla samanaikaisesti useita ja kun trendi muuttuu suurempaan suosioon, se lakkaa olemasta trendi ja muuttuu muodiksi, samalla kun maailmalla syntyy jo uusia trendejä.

- **Pintamuoti** on muotia lyhytkestoisempaa vallalla olevan muodin kärjistyneiden piirteiden ihannoitua. Se syntyy nopeasti, vaikuttaa pienissä ryhmissä ja katoaa nopeasti. Joskus siitä kehittyy pitkäkestoista muotia tai jopa klassikko.
- **Massamuoti** on yleisen maun mukaista ja helposti hyväksyttävää muotia. Massamuodin mukaisessa tuotteessa sen hinta on alhaisempi sen valmistuskuluja leikkaamalla ja näin se on laajemman ostajakunnan ostettavissa.
- **Maailmanmuoti** on muotia, joka on yhtä aikaa muotia eri puolilla maailmaa.
- **Huippumuodilla** tarkoitetaan kallista ja innovatiivista muotia, jonka on suunnitellut huippusuunnittelijat. Klassikko on tyyli, jota pidetään pitkään tai ikuisesti hyvän maun mukaisena.
- **Vastamuoti** tarkoittaa muotia, jossa pyritään irtautumaan vallalla olevasta muodista.
- **Vintage** tarkoittaa vanhoja laadukkaita tai nimekkäitä vaatteita.
- **Retrolla** tarkoitetaan myös vanhaa, mutta ne voivat käsittää myös tavalliset tuotteet.

(Lue lisää muodista: Hyvännäköinen –kirjan sivut 55-68)

- Etiketti ohjaa ihmisten pukeutumista eri tilanteissa ja helpottaa pukeutumista, antaen siihen selkeät ohjeet.
- Etikettiä noudattamalla ei sorru yli- tai alipukeutumiseen.
- Kun etikettipukeutumiseen yhdistetään itselle sopiva värimaailma ja huomioidaan oma vartalotyyppi, lopputulos on onnistunut.
- Etikettipukeutuminen on toisten huomioimista ja tilaisuuden arvostamista.
- Kaikilla yhteiskunnilla on pukeutumiskoodinsa, jolla ilmaistaan sosiaalista asemaa, tulotasoa, ammattia, etnistä tai uskonnollista ryhmää, asennetta, aviosäätyä, seksuaalista suuntautuneisuutta.

- ❖ Tutustu pukeutumisetikettiin oheisilla sivuilla.

Ohjeita etikettipukeutumiseen eri tilanteisiin:

<http://www.teja.fi/pukeutuminen/37.html>

Studio Merilinan ohjeita etikettipukeutumiseen:

<http://pukeutumisopas.com/>

Tietoa etiketistä ja kansainvälistä sanastoa juhlatilaisuuksiin pukeutuvalle:

<http://www.vaatturiliitto.fi/pukeutumisetiketti/6>

Tehtävä 6

- Etsi kuvia eri vartalotyypeistä. Suunnittele niihin sopivat asukokonaisuudet hyödyntäen väri- ja muoto-oppia. Huomioi vallitseva muoti sekä etikettisäännöt. Tee näistä kuvakollaasi ja liitä mukaan perustelut valinnoista.

Lähteet:

Henderson, V. & Henshaw, P., 2006, Oikeat värit – varma tyyli, Hämeenlinna, Karisto

Luoma, T. & Luoma-Tuominen, J., 2009, Muoti-ilmiöitä antiikista nykyaikaan, Helsinki, WSOYpro Oy

Muona, M., 2015, Hyvännäköinen – yksilöllisen palvelun opas hiusalalle, Kotka, Pikku Reata Oy

Kuvat:

Etusivu:

www.pinterest.com

Etiketti:

www.yhteishyva.fi

Liite 6 Asiakkaan tyylipalvelut verkkomateriaali 6 - Tyyli

Tyyli on jonkin omaleimainen ilmaisu- tai esitystapa tai makusuuntaus. Henkilön tyyliasuuntaus on juuri hänelle ominainen yhtenäinen erikoisleimaisuus ja makusuuntaus, yksilöllinen viesti muille. Tyyli on jokaisen persoonallinen viesti ja ominaisuus, jonka muut näkevät ja päättelevät millainen ihminen on ulkonäkönsä ja kokonaisolemuksen perusteella.

Tyyliin vaikuttavat kulttuuri, elinympäristö, lähipiiri, sukupuoli, sosiaalinen asema, työ, ja vartalon rakenne. Myös monet muut tekijät voivat vaikuttaa tyyliin.

Aikuisen tyyli on usein yksinkertainen, selkeä ja vakiintunut, kun taas nuorilla on usein rohkeampi tyyli, jolla haluavat viestiä sillä muille ihmisille.

Tyylikkyys on aina muotia, eikä sitä määritä meneillään olevat trendit.

❖ Lue lisää tyylistä Hyvännäköinen -kirjan sivuilta 69-77.

Tyylialalyysi

- Tyylialalyysin avulla selvitetään henkilön tyylipersoonaa. Sen avulla oma tyyli selkiytyy ja pukeutuminen sujuu vaivattomasti.
- Erilaisia tyylipersoonia ovat luova, dramaattinen, romanttinen, klassinen, luonnollinen ja citytyyli.
- ❖ Etsi haluamastasi lähteestä (internet, kirjallisuus tms.) tietoa tyylialalyysistä ja eri tyylipersoonista. Kirjaa ylös jokaisen tyylipersoonan piirteitä. Lisäksi pohdi, miten kulttuurilliset seikat ja henkilön ikä vaikuttavat tyyliin.

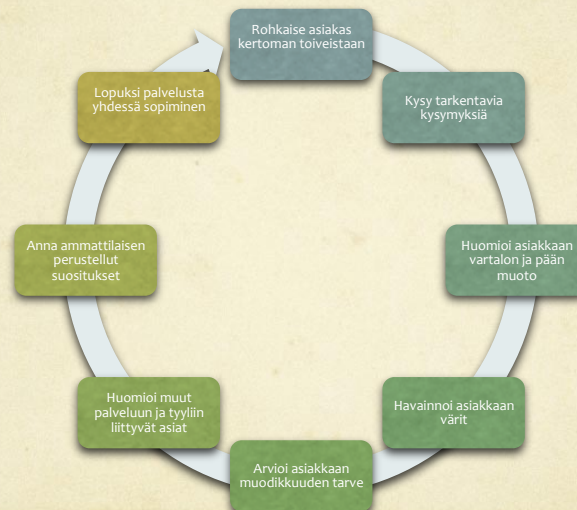
Tyylisuositukset

Tyylisuositus on tärkeä osa parturi-kampaajan palvelua ja se annetaan jokaisella palvelukerralla, jokaiselle asiakkaalle.

Asiakkaan hiustyylin suunnittelu on hallittu, mutta samaan aikaan luova ajatustapahtuma, johon ammattilaisella menee aikaa muutamasta minuutista 15 minuuttiin. Suunnitelma on kaiken työn perusta ja tekee työskentelystä sujuvaa.

Onnistunut hiustyyli on ammattilaisen ja asiakkaan yhteisen suunnittelutyön tulos.

Tyyli-suosituksen vaiheet:

❖ Lue lisää tyyli-suosituksista
Hyvännäköinen –kirjasta s. 80-104

Tehtävä 6

- Suunnittele mies- ja naismallille kaksi kokonaisuutta (yhteensä 4 kokonaisuutta). Toinen suureen juhlaan (esim. häihin) ja toinen vapaavalintaiseen tilaisuuteen. Kokonaisuus = hiukset, ehostus ja pukeutuminen hyödyntäen muoto- ja värioppia, huomioimalla asiakkaan kulttuuritaustan, noudattamalla etikettiä, huomioimalla kauden muodin ja asiakkaan tyylin erityispiirteet (tyylianalyysin tulos).
- Kummallekin asiakkaalle tehdään kirjallisena tyyliä koskevat suositukset
- Tee ensin kirjallinen suunnitelma kokonaisuuksista, johon liität kuvia ja tekstiä, jossa perustele valintoja. Sitten toteutus + raportti, jossa perustelut valinnoista ja kuvat toteutuksesta.

Lähteet:

Henderson, V. & Henshaw, P., 2006, Oikeat värit – varma tyyli, Hämeenlinna, Karisto

Muona, M., 2015, Hyvännäköinen – yksilöllisen palvelun opas hiusalalle, Kotka, Pikku Reata Oy

Kuvat:

Etusivu:

www.madlyfashioninlove.tumblr.com

Liite 7 Asiakkaan tyylipalvelut verkkokurssimateriaali 7 - Estetiikka

- Estetiikka on taito, jota tarvitaan hiusalalla jatkuvasti.
- Sitä tarvitaan leikkaamisessa, värjäämisessä, hoitamisessa, tyylipalveluissa – kaikessa hiusalalan ammattiosaamisessa.
- Ammattilaisen esteettiseen näkemykseen kuuluu avarakatseisuutta, hyväksyvyyttä ja tilannetajua. Se voi olla rohkea ja persoonallinen.
- Ammattilaisen on kehitettävä esteettistä näkemystään muodin mukana.

❖ Lue lisää estetiikasta ja kauneudesta Hyvännäköinen –kirjan sivuilta 36-51.

Kauneudesta:

<http://filosofia.fi/node/5354#Johdanto>

❖ Pohdi mitä kauneus on? Mikä tekee asiasta tai ihmisestä kauniin?

Tehtävä 1B

- Toteuta itsellesi arki- ja juhlakokonaisuus (hiukset, meikki, vaatteet) hyödyntäen kurssilla opittuja asioita.
- Tee kirjallinen raportti kuvineen. Vertaa kokonaisuuksia ensimmäiseen tehtävään. Mikä on muuttunut kokonaisuuksissa opintojakson myötä?
- Liitä loppuun itsearviointi kurssin tehtävistä. Mikä oli haastavaa ja missä onnistuit?

Lähteet:

Muona, M., 2015, Hyvännäköinen – yksilöllisen palvelun opas hiusalalle,
Kotka, Pikku Reata Oy

Kuvat:

www.favim.com
www.thefashiontag.com
www.telusers.com
www.pinterest.com

Liite 8 Asiakkaan tyylipalvelut tehtävät ja arvioinnit

1 a) Suunnittele ja toteuta itsellesi kaksi kokonaisuutta jotka sisältävät hiukset, meikin ja vaatteet. Toinen kokonaisuuksista suunnitellaan arkeen ja toinen vapaavalintaiseen juhlaan. Tee kokonaisuuksista kirjallinen raportti perusteluineen ja kuvineen.

Lisäksi:

Kurssin tehtäviä työstäessäsi pohdi:

- miten noudatat ammattietiikkaa
- miten ylläpidät ergonomista ja turvallista työympäristöä
- vältät työympäristöön liittyvät vaarat ja terveyshaitat?

Palauta lyhyt pohdinta kurssin viimeisen tehtävän mukana.

- laatii toteuttamiskelpoisen suunnitelman sen hetkisten tietojen ja taitojensa pohjalta

- palauttaa kurssin päätteeksi lyhyen pohdinnan lisätehtävästä

2. Miten parturi-kampaaja hyödyntää työssään värioppia?

- luettelee vähintään kolme asiaa, joissa värioppia hyödynnetään

3. Etsi internetistä tietoa ja kuvia eri värivuodenaikojen edustajista ja heille sopivista väreistä. Tee näistä kuvakollaasi. Liitä kuviin kuvaus kunkin värivuodenajan ominaisuuksista.

- hankkii tietoa eri lähteistä

- tunnistaa eri värivuodenaikojen edustajat ominaisuuksineen

- esittelee joitain eri värivuodenajoille sopivia värejä

4. Suunnittele eri kasvotyypeille arkeen sopiva meikki ja hiukset (leikkaus ja värjäys) hyödyntäen väri- ja muoto-oppia. Pohdi kasvon muotoja lieventäviä ja korostavia asioita. Tee kuvakollaasi perusteluineen valmiista kuvista tai toteuta omalle mallille.

- laatii toteuttamiskelpoisen tyyli-suunnitelman hiusten ja meikin osalta

- tunnistaa eri kasvotyypit

- tunnistaa ihon värin ja kasvojen mittasuhteiden vaikutukset tyylipalvelussa

5. Etsi internetistä, kirjoista tai valitsemastasi lähteestä tietoa vartalon mittasuhteista sekä eri vartalotyypeistä ja näille sopivista asuista. Millaiset linjat, kuviot ja kankaat vaatteissa sopivat kullekin vartalotyyppille, mitä tulisi välttää? Mitkä ovat lieventäviä ja korostavia tekijöitä pukeutumisessa. Kirjoita jokaiselle vartalotyyppille ohjeet pukeutumiseen.

- *hankkii tietoa eri lähteistä ja hyödyntää sitä tyylipalvelussa*
- *tunnistaa eri vartalotyypit*

6. Etsi kuvia eri vartalotyypeistä. Suunnittele niihin sopivat asukokonaisuudet hyödyntäen väri- ja muoto-oppia. Huomioi vallitseva muoti sekä etikettisäännöt. Tee näistä kuvakollaasi ja liitä mukaan perustelut valinnoista.

- *hankkii tietoa ohjattuna eri lähteistä ja hyödyntää sitä tyylipalveluissa*
- *tunnistaa eri vartalotyypit*
- *käyttää tyyliin ja muotoon ja etikettiin liittyviä tietoja tyylipalveluissa*
- *ottaa huomioon vartalon mittasuhteet ja yksilölliset ominaisuudet*
- *huomioi vallitsevan muodin*
- *arvioi omaa työtään*

7. Suunnittele mies- ja naismallille kaksi kokonaisuutta (yhteensä 4 kokonaisuutta). Toinen suureen juhlaan (esim. häihin) ja toinen vapaavalintaiseen tilaisuuteen. Kokonaisuus = hiukset, ehostus ja pukeutuminen hyödyntäen muoto- ja värioppia, huomioimalla asiakkaan kulttuuritaustan, noudattamalla etikettiä, huomioimalla kauden muodin ja asiakkaan tyylin erityispiirteet (tyylianalyysin tulos).

Kummallekin asiakkaalle tehdään kirjallisena tyyliä koskevat suositukset

Tee ensin kirjallinen suunnitelma kokonaisuuksista, johon liität kuvia ja tekstiä, jossa perustelet valintoja. Sitten toteutus + raportti, jossa perustelut valinnoista ja kuvat toteutuksesta

- *laatii toteuttamiskelpoisen tyyli suunnitelman kummallekin asiakkaalleen*
- *käyttää tyyliin, muotoon ja etikettiin liittyviä tietoja tyylipalveluissa*
- *tunnistaa ihon värin, kasvojen ja vartalon mittasuhteet ja yksilölliset ominaisuudet tyylipalveluissa*
- *käyttää tyyli tietoutta ja muotia asiakkaan tyylin tulkinnessa, ottaa huomioon alan esteettisiä tekijöitä (muoto, väri, kokonaisuus, ulkoinen olemus...)*
- *huomioi asiakkaan kulttuuritaustan*
- *toteuttaa asiakkaan tyyli palvelun (hiukset, ehostus, pukeutuminen) suunnitelman mukaisesti*

- *arvioi omaa työtään*

1 b) Toteuta itsellesi arki- ja juhlakokonaisuus (hiukset, meikki, vaatteet) hyödyntäen kurssilla opittuja asioita.

Tee kirjallinen raportti kuvineen. Vertaa kokonaisuuksia ensimmäiseen tehtävään. Mikä on muuttunut kokonaisuuksissa opintojakson myötä?

Liitä loppuun itsearviointi kurssin tehtävistä. Mikä oli haastavaa ja missä onnistuit?

- *käyttää tyyliin, muotoon ja etikettiin liittyviä tietoja*

- *tunnistaa ihon värin, kasvojen ja vartalon mittasuhteet sekä yksilölliset ominaisuudet*

- *käyttää tyylitietoutta ja muotia tyylin tulkinnassa, ottaa huomioon alan esteettisiä tekijöitä (muoto, väri, kokonaisuus, ulkoinen olemus...)*

- *vertailee kokonaisuuksia keskenään*

- *arvioi omaa työtään*